

ALMANAK

DER

D.V.S.V.

1924

RT

818

C

V.V. 8
K. 810
Pl. 100

AANGEBODEN AAN

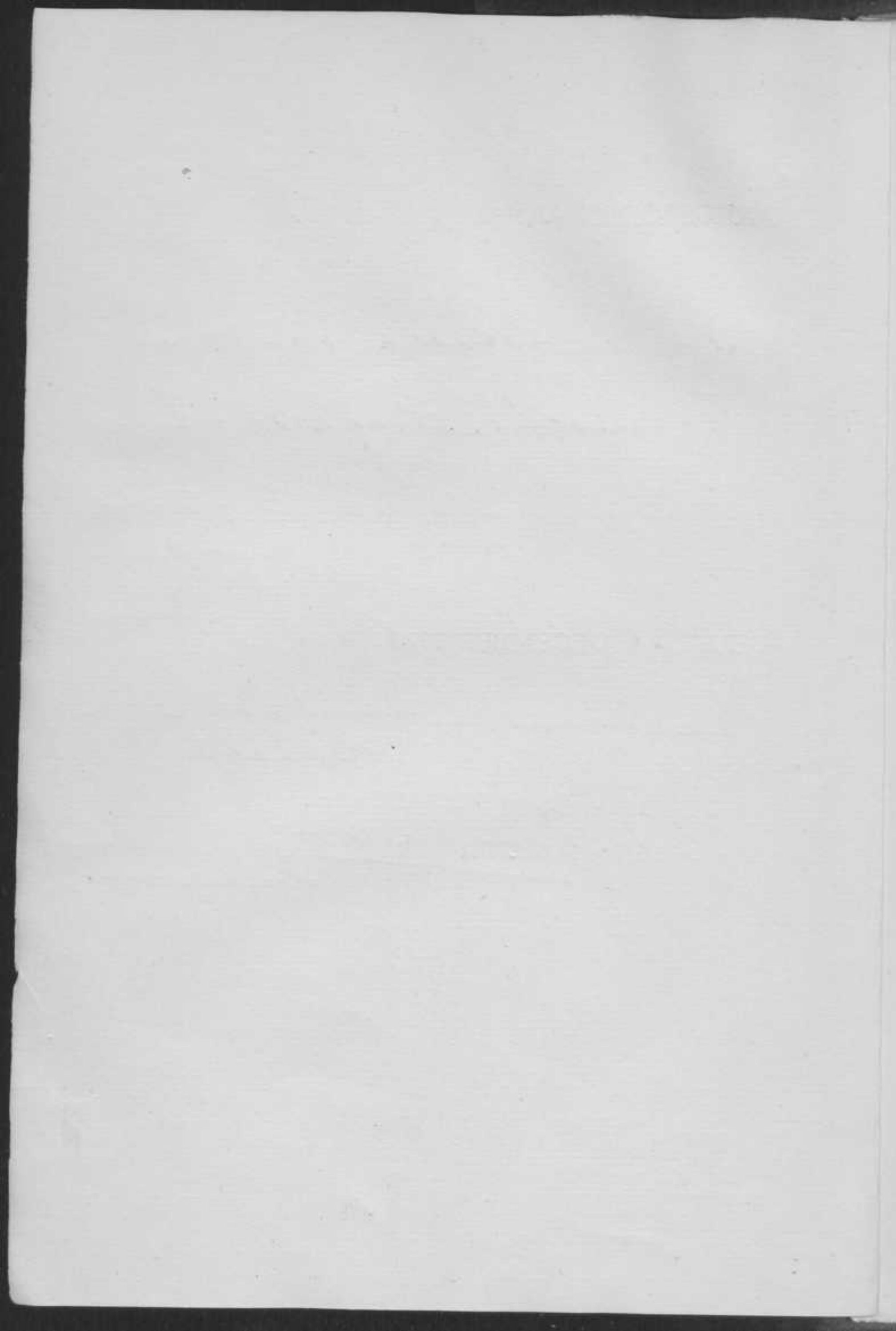
*de Bibliotheek van de
Technische Hoogeschool*

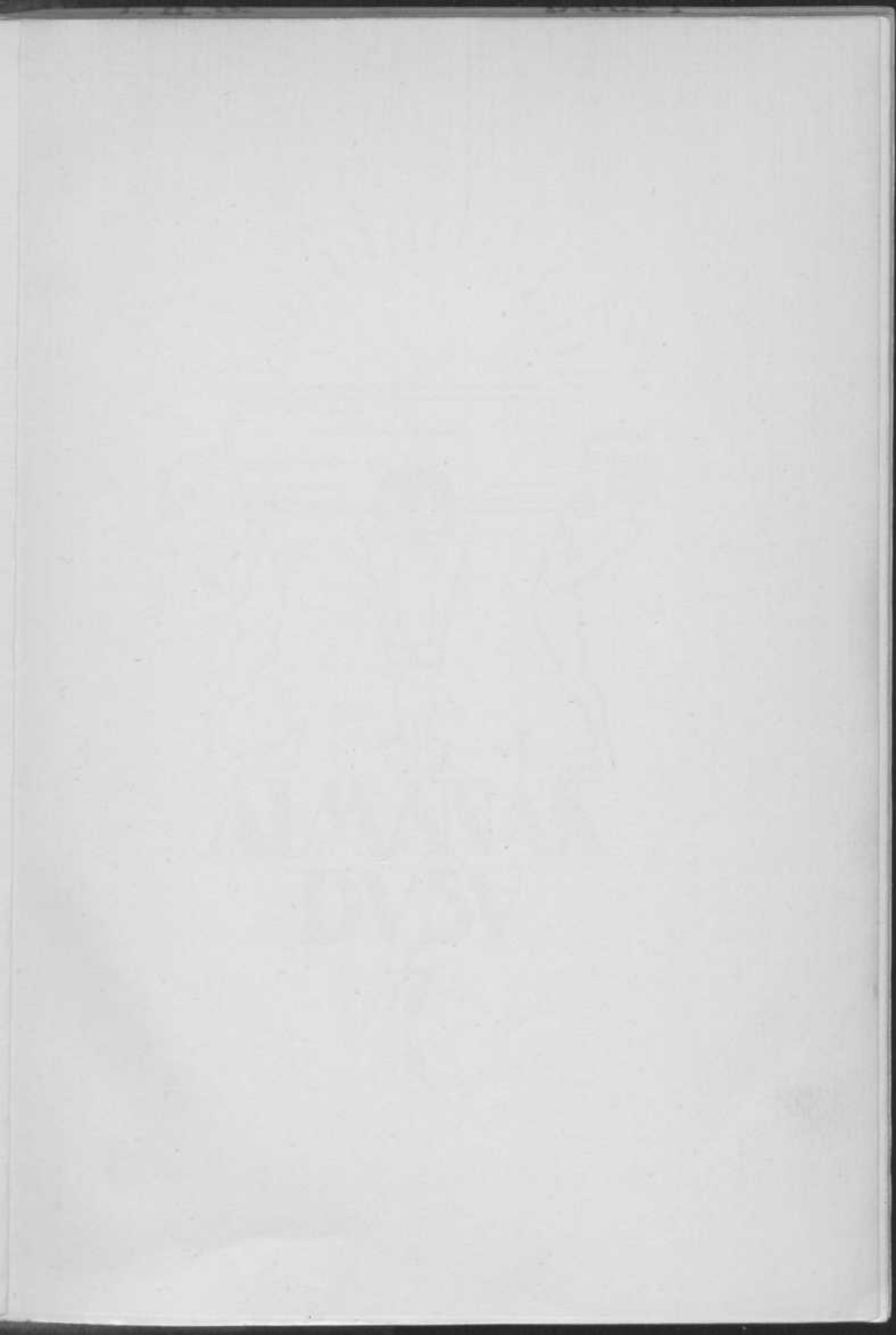
DELFT, 20 DECEMBER 1923.

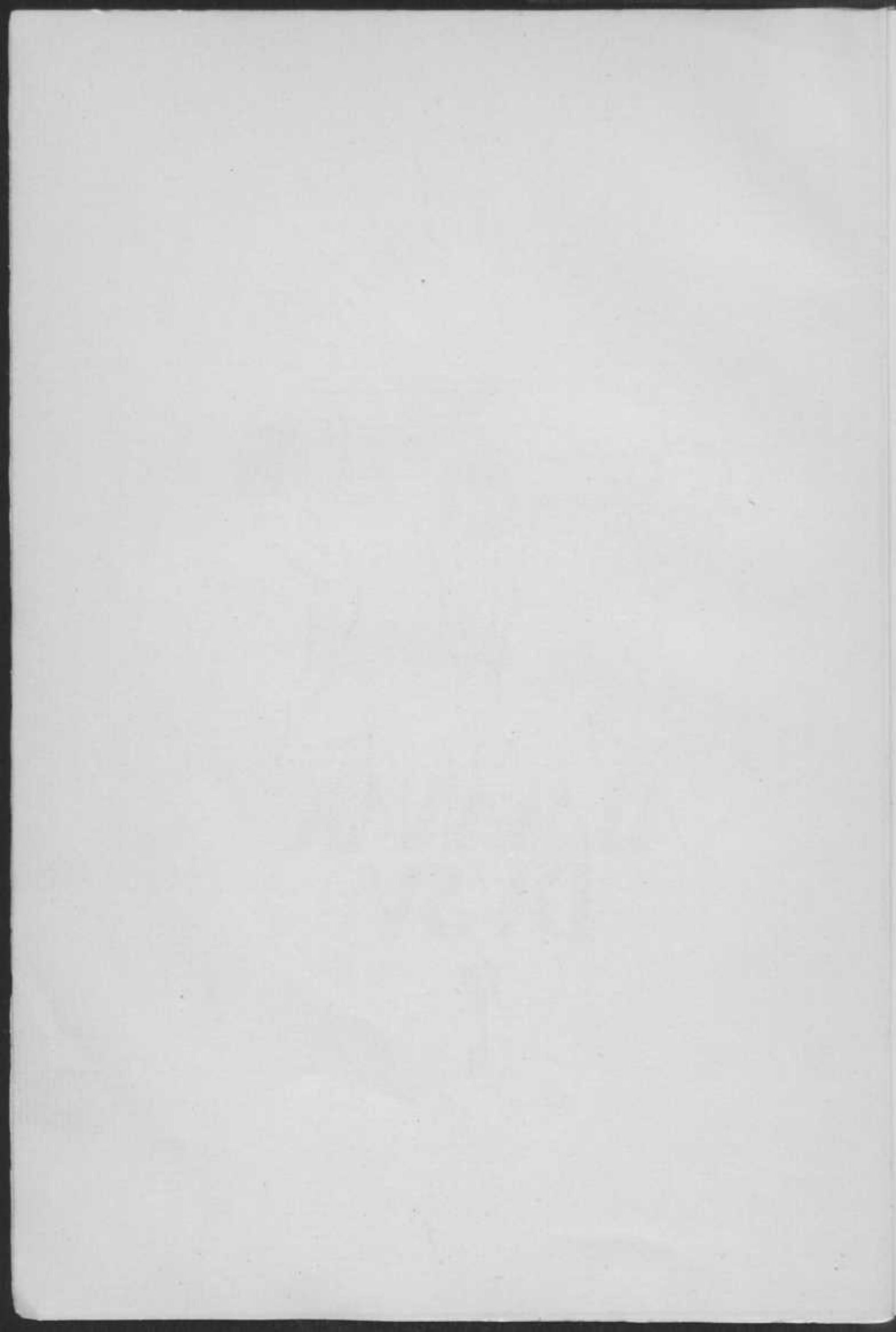
*Namens de Almanak-
Redactie*

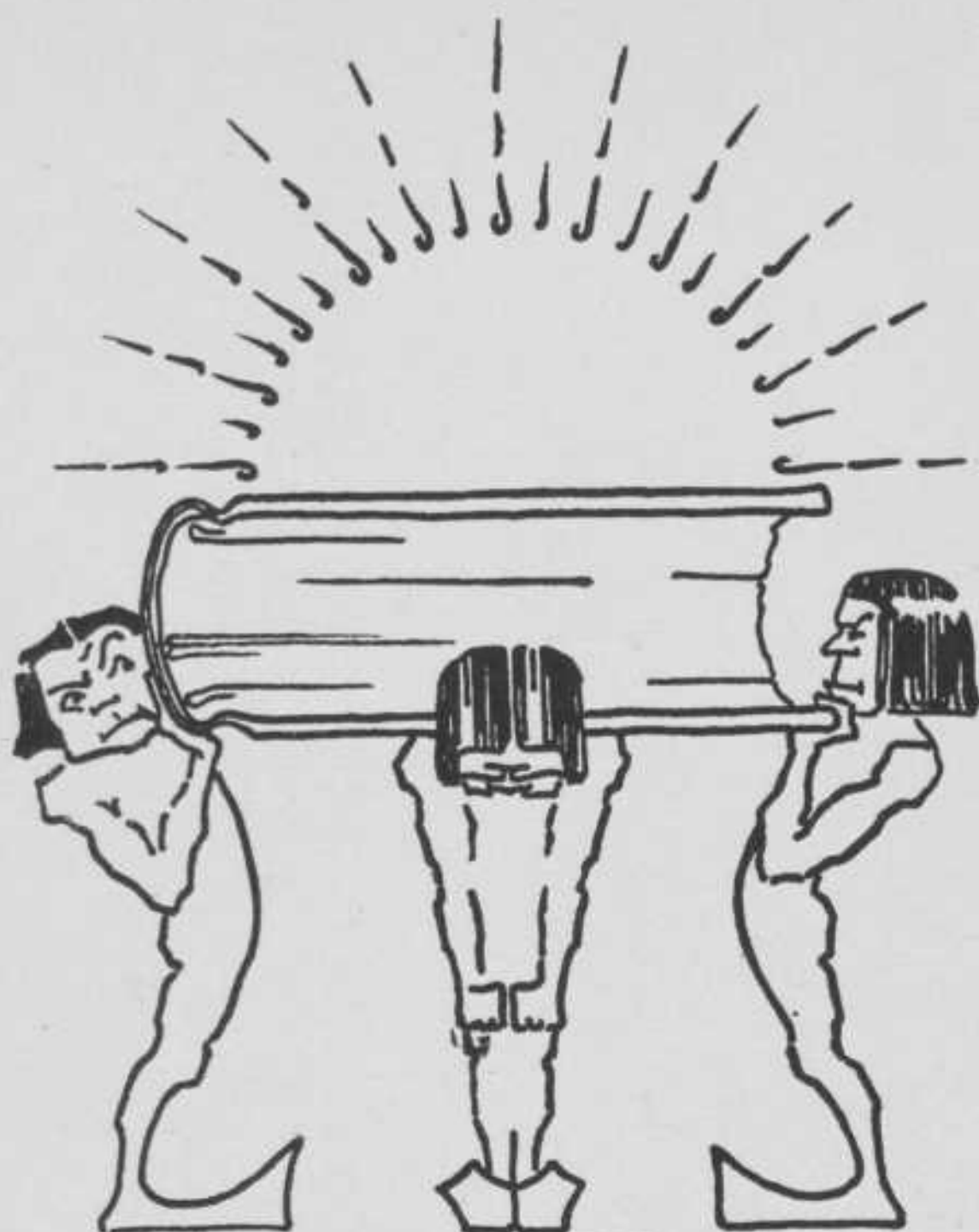
Th. P. van der Graaf

secretaresse.

ALMANAK DVSV

UITGEGEVEN DOOR DE TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR - DELFT - IN DECEMBER 1923

INHOUD.

	Bladz.
Kalender	5
Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.	
Bestuur D.V.S.V. 1922—1923.....	20
Bestuur D.V.S.V. 1923—1924.....	20
Bestuur L.U.S.	21
Bestuur Lucullus	21
Bestuur S.J.O.E.W.	21
Bibliotheek-Commissie	22
Huishoudelijke Commissie	22
Almanak-Redactie	22
Jaarverslag D.V.S.V. 1922—1923.....	23
Jaarverslag L.U.S.	29
Jaarverslag Lucullus	33
Jaarverslag S.J.O.E.W.....	35
Rede van Mejuffrouw A. H. Dumont.....	37
Novitiaatsverslag 1923	41
5e Lustrum G.V.S.V. „Magna Pete”	44
In Memoriam Lientje Akkerman.....	46
Mengelwerk.	
Jaarlied 1923	50
Novietenlied	51
Almatje	53
Het Cadeau	56
Bultje	65
Waarom? — Dáárom!.....	71
De Nar en de Spiegel.....	75

Studententotenlieder	83
C.T.O.N.G.	86
Professorale Stijlbloempjes.....	89
Varia	92
Examen-uitslagen	100
Naamlijsten.	
Ledenlijst D.V.S.V.	105
Buitenleden	108
Buitengewone leden	109
Donateurs en donatrices.....	110
Oud-leden, afgestudeerd na 1919.....	112

KALENDER

JANUARI

- 1 Dinsdag
- 2 Woensdag
- 3 Donderdag
- 4 Vrijdag
- 5 Zaterdag

6 ZONDAG

- 7 Maandag
- 8 Dinsdag
- 9 Woensdag
- 10 Donderdag
- 11 Vrijdag
- 12 Zaterdag

13 ZONDAG

- 14 Maandag
- 15 Dinsdag
- 16 Woensdag
- 17 Donderdag
- 18 Vrijdag
- 19 Zaterdag

20 ZONDAG

- 21 Maandag
- 22 Dinsdag
- 23 Woensdag
- 24 Donderdag
- 25 Vrijdag
- 26 Zaterdag

27 ZONDAG

- 28 Maandag
- 29 Dinsdag
- 30 Woensdag
- 31 Donderdag

D. v. d. W.: Ik ben materealist, maar alleen in geldzaken.

Wat is ook weer 't verschil tusschen een stoommachine en een stoomketel?

T.: O ja, het een hoort onder Brouwer en het ander onder Lichtenbelt.

A. S.: Nee, ik ben veel te naïef.

A.: Pas op, hij werkt met zijn oogen.

M.: O, dat hindert niet, dan werk ik terug.

G.: Prof., mag is Böes IV werken?

FEBRUARI

1 Vrijdag

Wat is jouw tasch dik!

A.: Ja, van Royen zit erin.

2 Zaterdag

Nettie is zoo gemakkelijk. Juist een zakformaat.

3 ZONDAG

4 Maandag

5 Dinsdag

6 Woensdag

7 Donderdag

8 Vrijdag

9 Zaterdag

Juffr. op 't nippertje in 5.13: „Hè, hè, asse we niet zoo gehold hadde, hadde we nog harder motte loopel”

D.: Dat moet parallel geschakeld.

Y.: Wel nee, evenwijdig.

10 ZONDAG

11 Maandag

12 Dinsdag

13 Woensdag

14 Donderdag

15 Vrijdag

16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag

19 Dinsdag

Repetitie Julius Caesar: 't Is nacht. . .

N.: O ja, dat zingt het heele corps.

20 Woensdag

B. tegen N.: Als je naar het lab gaat, neem je mij dan mee?

21 Donderdag

22 Vrijdag

23 Zaterdag

L.U.S.-repetitie: Dat is het antwoord dat je krijgt, dat hoef je niet te zingen.

24 ZONDAG

W.: Grut was midden in een steentje verdwenen.

25 Maandag

26 Dinsdag

27 Woensdag

28 Donderdag

29 Vrijdag

MAART

1 Zaterdag	Het corps is precies een baby.
2 ZONDAG	D.: Daar heb je een agent, die gaat verkeerren.
3 Maandag	B. op college: „We zijn half-automa-
4 Dinsdag	tisch.”
5 Woensdag	K.: „Ik ben een middelmeut.”
6 Donderdag	Woont hij alweer op 'n ander nummer?
7 Vrijdag	O, hij werkt het heele O.D. af, hij komt
8 Zaterdag	nog wel eens hier ook.
9 ZONDAG	
10 Maandag	
11 Dinsdag	
12 Woensdag	
13 Donderdag	Y.: Ik ga zijden kousen kopen. Heb
14 Vrijdag	jij geld bij je?
15 Zaterdag	A.: Ik weeg netto 64 K.G.
16 ZONDAG	
17 Maandag	
18 Dinsdag	
19 Woensdag	
20 Donderdag	
21 Vrijdag	
22 Zaterdag	
23 ZONDAG	
24 Maandag	
25 Dinsdag	
26 Woensdag	
27 Donderdag	
28 Vrijdag	
29 Zaterdag	
30 ZONDAG	
31 Maandag	

APRIL

- 1 Dinsdag
- 2 Woensdag
- 3 Donderdag
- ④ 4 Vrijdag
- 5 Zaterdag

- 6 ZONDAG
- 7 Maandag
- 8 Dinsdag
- 9 Woensdag
- 10 Donderdag
- 11 Vrijdag
- ☾ 12 Zaterdag

- 13 ZONDAG
- 14 Maandag
- 15 Dinsdag
- 16 Woensdag
- 17 Donderdag
- 18 Vrijdag
- ☺ 19 Zaterdag

- 20 ZONDAG
- 21 Maandag
- 22 Dinsdag
- 23 Woensdag
- 24 Donderdag
- 25 Vrijdag
- ☾ 26 Zaterdag

- 27 ZONDAG
- 28 Maandag
- 29 Dinsdag
- 30 Woensdag

A. N.: De melk is gewoon niet beet te pakken.

Loopt er dan niemand met een kale mond, dat zie je toch dadelijk!
B.: Ik schep de mensen altijd met mijn voorwiel op.

Gevonden: een gebit.
K.: Ik geloof niet, dat meisjes met valsche gebeden lopen.

MEI

- 1 Donderdag
- 2 Vrijdag
- ③ 3 Zaterdag

4 ZONDAG

- 5 Maandag
- 6 Dinsdag
- 7 Woensdag
- 8 Donderdag
- 9 Vrijdag
- 10 Zaterdag

11 ZONDAG

- ☾ 12 Maandag
- 13 Dinsdag
- 14 Woensdag
- 15 Donderdag
- 16 Vrijdag
- 17 Zaterdag

☺ 18 ZONDAG

- 19 Maandag
- 20 Dinsdag
- 21 Woensdag
- 22 Donderdag
- 23 Vrijdag
- 24 Zaterdag

☾ 25 ZONDAG

- 26 Maandag
- 27 Dinsdag
- 28 Woensdag
- 29 Donderdag
- 30 Vrijdag
- 31 Zaterdag

T.: Wat is een riemschijf?

M.: Weet je dat niet eens, dat weet ik nog wel. . . . misschien.

Hoe gaat tentamen V.?

D.: O, je hebt allemaal een tafeltje en als de prof een klap met een hamer geeft, moet je verhippen.

Prof. V.? Is dat die man die zooveel sleet?

D.: Nou, op een baksteen dan zeker.

B.: Prof. Dijkhoorn heeft allemaal van dat kale haar.

JUNI

- 1 ZONDAG
2 Maandag
3 Dinsdag
4 Woensdag
5 Donderdag
6 Vrijdag
7 Zaterdag

- 8 ZONDAG
9 Maandag
10 Dinsdag
11 Woensdag
12 Donderdag
13 Vrijdag
14 Zaterdag

- 15 ZONDAG
16 Maandag
17 Dinsdag
18 Woensdag
19 Donderdag
20 Vrijdag

21 Zaterdag

22 ZONDAG

23 Maandag

- 24 Dinsdag
25 Woensdag
26 Donderdag
27 Vrijdag
28 Zaterdag

29 ZONDAG

30 Maandag

R.: Ik begon haast in mezelf te vloeken.

R. v. d. H.: Ik ben echt oud.

G.: Wat heb jij op?

R.: Ik heb uit. . . . een boek.

R. in de trein tot heer met rol papier:
„Wat is dat voor papier, mag ik daar eens aan ruiken?”

B. in woede: „Zij zegt ineens. . . Wat?
— Ja, dat heb ik eigenlijk niet verstaan.

T.: Zeg, kan ik het blaadje al wegnemen, of zijn jullie nog van plan een mop te zeggen?

JULI

- 1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

Spel T. op de Markt:
Hugo de Groot kan het net niet meer
zien.

- 6 ZONDAG
7 Maandag
8 Dinsdag
 9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

- 13 ZONDAG
14 Maandag
15 Dinsdag
 16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

- 20 ZONDAG
21 Maandag
22 Dinsdag
 23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag

- 27 ZONDAG
28 Maandag
29 Dinsdag
30 Woensdag
 31 Donderdag

AUGUSTUS

1 Vrijdag
2 Zaterdag

3 ZONDAG

4 Maandag
5 Dinsdag
6 Woensdag
7 Donderdag

☾ 8 Vrijdag
9 Zaterdag

10 ZONDAG

11 Maandag
12 Dinsdag
13 Woensdag
☺ 14 Donderdag

15 Vrijdag
16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag
19 Dinsdag
20 Woensdag
21 Donderdag

☾ 22 Vrijdag
23 Zaterdag

24 ZONDAG

25 Maandag
26 Dinsdag
27 Woensdag
28 Donderdag

☾ 29 Vrijdag
30 Zaterdag

31 ZONDAG

SEPTEMBER

1 Maandag	C.: Die eene noviet houdt meer van bain mixed.
2 Dinsdag	Slechte fin. toestand: Heusch, ik beloof jullie, als ik met een millionair kan trouwen, dan doe ik het.
3 Woensdag	Behandel de moeders met zachtheid, spaar van Royen.
4 Donderdag	
5 Vrijdag	
6 Zaterdag	
7 ZONDAG	
8 Maandag	Y.: Ik wil een boot huren met een man erbij.
9 Dinsdag	J.: Na 10 M. is het oneindig.
10 Woensdag	Groenen op het land gevraagd om novieten in het water te trekken.
11 Donderdag	J.: Zit me niet te verleiden, want dat gaat gemakkelijk genoeg.
12 Vrijdag	
13 Zaterdag	Pa onweert en bliksemt. Pa barst aan dien kant; hier spelden voor de maan. Dat is veel te groot voor menu.
14 ZONDAG	A. T.: Nou zeg, maar we eten veel.
15 Maandag	A.: Juffrouw, 1 kilo aardappelen, maar een beetje aardige modelletjes.
16 Dinsdag	L.U.S. verkleedpartij:
17 Woensdag	M. S.: Wat moet eerst, een overhemd of een vest?
18 Donderdag	Ik heb een bagagedrager, berekend op een kind.
19 Vrijdag	T.: Hé, kijk eens, dat ben ik bijna die daar in het water ligt.
20 Zaterdag	O ja, ze heeft een achterkin.
21 ZONDAG	A. D.: Ik ken hem goed, want hij dresseert honden.
22 Maandag	Nieuwe rooster: A.: Wat een kiescolleges!
23 Dinsdag	O zeg, jullie hebt allemaal pukkels.
24 Woensdag	A.: Ik lees alleen de gesprekken, de proza sla ik over.
25 Donderdag	
26 Vrijdag	
27 Zaterdag	
28 ZONDAG	
29 Maandag	
30 Dinsdag	

OCTOBER

- 1 Woensdag
- 2 Donderdag
- 3 Vrijdag
- 4 Zaterdag

B. R. over wisselstroomen: Je bent ineens dood of er gebeurt niets.
Kijk daar die schuit; die gaat vanzelf vooruit omdat hij zoo opschept.

☾ 5 ZONDAG

- 6 Maandag
- 7 Dinsdag
- 8 Woensdag
- 9 Donderdag
- 10 Vrijdag
- 11 Zaterdag

J. d. B.: Ik ga in rok.

☺ 12 ZONDAG

- 13 Maandag
- 14 Dinsdag
- 15 Woensdag
- 16 Donderdag
- 17 Vrijdag
- 18 Zaterdag

19 ZONDAG

- ☾
- 20 Maandag
 - 21 Dinsdag
 - 22 Woensdag
 - 23 Donderdag

- 24 Vrijdag
- 25 Zaterdag

26 ZONDAG

- ☾
- 27 Maandag
 - 28 Dinsdag
 - 29 Woensdag
 - 30 Donderdag

- 31 Vrijdag

Ik heb wind mee; heb je licht voor me?
A. T.: Op deze bladzij staan wel leuke varia, maar ik kan ze niet in toepassing brengen.

Heb jij wel eens in S. zijn armen gelegen? Ik well!

't Bestuur valt binnen: S: O, ik dacht dat het jongens waren.

Er zijn heeren donateurs en dat zijn juist nog al vette.

Verslag Gr. lustr. Aan het sprookjesbal werd een eind gemaakt en ieder zocht zijn gasthuis op.

Van 't jaar dus 14, die op een fatsoenlijke manier verdwijnen.

NOVEMBER

1 Zaterdag

2 ZONDAG

3 Maandag

4 Dinsdag

5 Woensdag

6 Donderdag

7 Vrijdag

8 Zaterdag

9 ZONDAG

10 Maandag

11 Dinsdag

12 Woensdag

13 Donderdag

14 Vrijdag

15 Zaterdag

16 ZONDAG

17 Maandag

18 Dinsdag

19 Woensdag

20 Donderdag

21 Vrijdag

22 Zaterdag

23 ZONDAG

24 Maandag

25 Dinsdag

26 Woensdag

27 Donderdag

28 Vrijdag

29 Zaterdag

30 ZONDAG

A. J. Ik bedoel zachtaardiglijk vermoorden, niet het leven benemen.

A. v. R. bij proeven electriciteit: Hè, leg eens aan aan die aarde, deze is te vol.

A. T.: Ik vind moppen toch nooit uitdrukken wat je erbij ondergaat.

N. L., zoekend in Lucullusbus: Wie is die man waar ik zoo veel van houd? Ik kan hem niet vinden!

G. over het T. G.: Als ze ruzie gaan maken vind ik er nog iets aan.

1e jaars in wanhoop op. B. M.: „Ik zou de man wel eens willen zien, die die teekeningen in elkaar draait”. Ass.: „Dat doe ik.”

N.: „Zeg, Kitty; O nee, jij bent niet van 't Vaderland.”

Y.: Ik teeken op Johan zijn pooten.

A.: Ik houd vandaag mijn begrafenisrede.

M.: En ik mijn geboorterede.

J. d. B.: Ik ga een beetje menschen vangen.

J.: Het lijkt me zoo moeilijk een scheeve enveloppe te likken.

Oprichting Cotovedec.

N. over 3 C.T.O.N.G.-bestuursleden: Ik weet het niet maar ik geloof, dat ik hier met een stel gekken zit.

Y. op Lucullus-verg.: „O, dan vieren we na 6 $\frac{1}{4}$ jaar tinnen bruiloft.”

A. D.: Als ik geweten had, dat ik hier zat, had ik het wel even gedaan.

J. d. B.: Is die ook Ir? O, nee, die is getrouwd.

DECEMBER

- 1 Maandag
2 Dinsdag
3 Woensdag
4 Donderdag
5 Vrijdag
6 Zaterdag

D. (verontwaardigd): Nou, ik heb ook wel eens in een thermostaat gezeten.
Y.: Ik heb nooit stijlbloempjes geplukt.

7 ZONDAG

- 8 Maandag
9 Dinsdag
10 Woensdag
11 Donderdag
12 Vrijdag
13 Zaterdag

A. T.: Dit is zeker toepasselijk
Sint en Piet.

14 ZONDAG

- 15 Maandag
16 Dinsdag
17 Woensdag
18 Donderdag
19 Vrijdag
20 Zaterdag

N.: Ik ben geen steen en ik heet gewoon.

Almanak-uitreiking.

21 ZONDAG

Ze komen ook nog!

- 22 Maandag
23 Dinsdag
24 Woensdag
25 Donderdag
26 Vrijdag
27 Zaterdag

28 ZONDAG

- 29 Maandag
30 Dinsdag
31 Woensdag

DELFTSCHE
VROUWELIJKE STUDENTEN
VEREENIGING

Bestuur der D.V. S.V. 1922—1923.

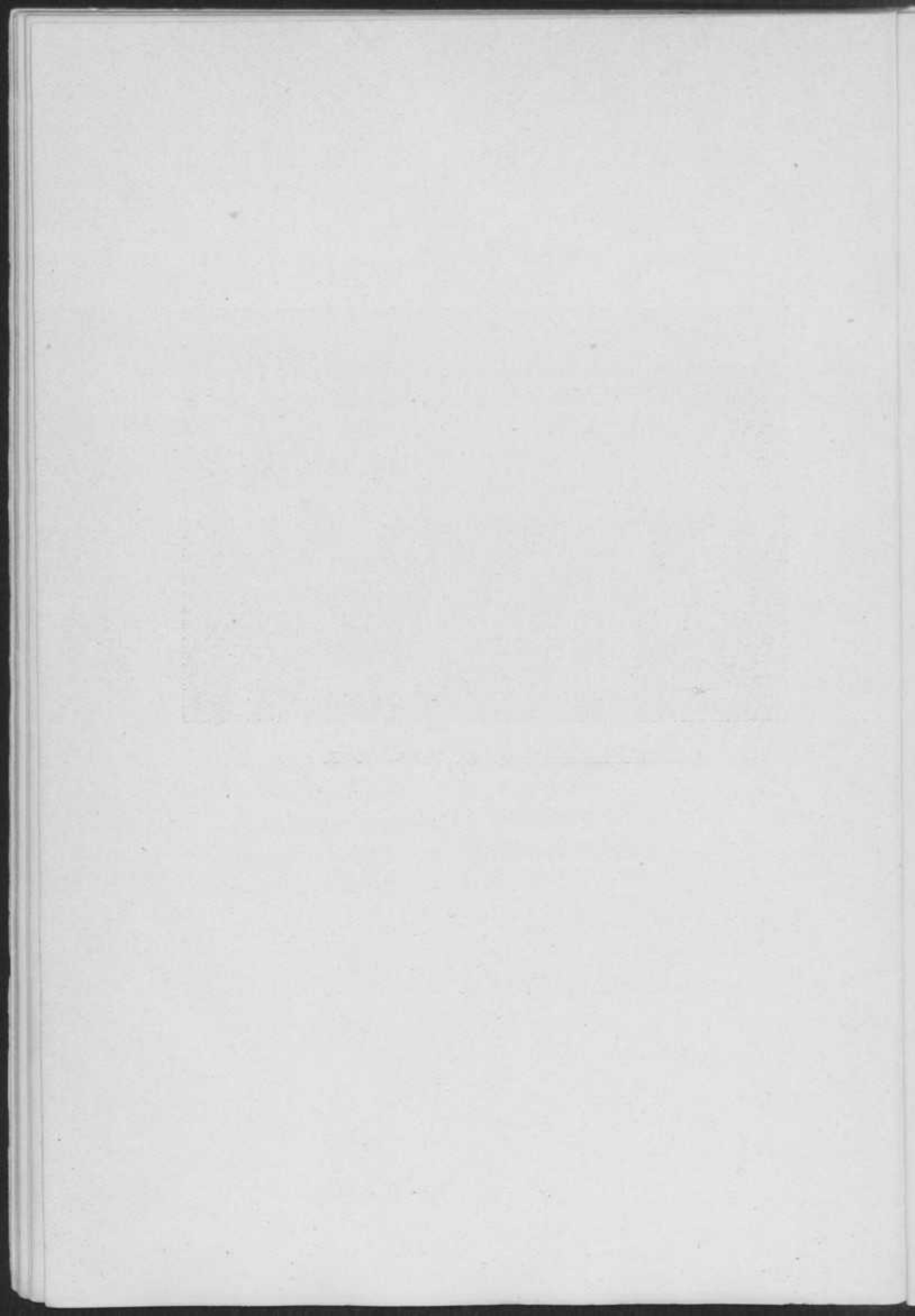
Presidente: A. H. DUMONT.
1^e Secretaresse: IJ. VAN DER PLOEG.
Penningmeesteresse: A. S. VAN REIJN.
2^e Secretaresse: A. OELMEIJER.
Commissaresse: A. S. A. VAN DE VELDE.

Bestuur der D.V. S.V. 1923—1924.

Presidente: M. TEN BRUGGENCATE.
1^e Secretaresse: A. OELMEIJER.
Penningmeesteresse: J. DE BOER.
2^e Secretaresse: G. VAN RHEE.
Commissaresse: J. E. TREFFERS.

Bestuur der D.V.S.V. 1922—1923.

Bestuur L. U. S.

Opgericht 1911.

Presidente: A. E. J. LOMBERT.
 Secretaresse: C. S. VAN GEMERDEN.
 Penningmeesteresse: K. P. VAN VLIET.

Bestuur Lucullus.

Opgericht 1918.

Presidente: IJ. VAN DER PLOEG.
 Secretaresse: L. CORBEAU.
 Penningmeesteresse: A. R. BRANDSMA.

Bestuur Sjoew.

Opgericht 1921.

Presidente: G. VAN RHEE.
 Secretaresse: T. HOOG.
 Penningmeesteresse: D. R. E. VAN DER MOER.

Bibliotheekcommissie.

Presidente: C. A. VAN DE WEG.
Secretaresse: D. S. C. v. d. WOUDE.
H. ROOSENSTEIN.

Huishoudelijke Commissie.

J. E. TREFFERS.
L. CORBEAU.
J. M. E. DE RONDE BRESSER.

Almanak-Redactie 1923.

Presidente: A. E. J. LOMBERT.
Secretaresse: Th. P. VAN DER GRAAF.
Penningmeesteresse: P. W. ROOSEBOOM.
J. H. MULDER.
H. ROOSENSTEIN.

Jaarverslag D.V. S.V. 1922—1923.

Aan het einde van dit clubjaar gekomen, rest mij nog de levensgeschiedenis van de club bij te werken tot op den dag, waarop het nieuwe bestuur zijn taak aanvaardt.

Laat ik beginnen met van het uiterlijk leven der D.V.S.V. verslag te geven.

Vooreerst bracht het bestuur de gebruikelijke bezoeken bij den Rector-Magnificus en Mevrouw Van Royen en bij den Secretaris van den Senaat Prof. Dr. G. van Iterson.

Het bestuur woonde de inaugureele rede van Prof. A. D. Fokker bij en bood daarna den nieuwbenoemden hoogleeraar zijn gelukwensen aan.

De opening van het nieuwe gebouw voor Analytische Scheikunde, den 3den October, werd door het bestuur bijgewoond.

Wederom stelde de Rector-Magnificus het bestuur in de gelegenheid, zich vóór anderen te laten inschrijven, waar het zeer dankbaar gebruik van maakte.

De Heer en Mevrouw Van Royen noodigden Presidente en Secretaresse uit, den 4den Maart ten hunnen huize den maaltijd te gebruiken.

Begin Mei werd het bestuur door de dames Odé, Feldmann, Vossnack en Bremekamp op de thee genoodigd ten huize van Mevrouw Odé, waar het een buitengewoon gezellig uurtje doorbracht.

Midden Maart bood het bestuur aan de Professoren-dames een thee aan, waarvan een druk gebruik werd gemaakt, zoodat die middag echt gezellig verliep.

Begin December maakten de Senaat van het Delftsch Stud. Corps en het Bestuur van den Delftschen Stud. Bond hunne opwachting, terwijl we in Februari de vertegenwoordigers van de Nihilisten ontvingen. Na een tusschentijdsche verandering in het bestuur van den D.S.B. maakte ons bestuur nog kennis met deze nieuwe bestuursleden.

Op den 75sten Diës Natalis van het D.S.C. bood het bestuur den Senaat persoonlijk zijn gelukwensen aan. Ook ging het bestuur ter receptie bij het bestuur der Caroussel-Vereeniging, ter gelegenheid van haar 45-jarig bestaan, terwijl het dien avond aan de uitnoodiging tot het bijwonen der uitvoering van bovengenoemde vereeniging gehoor gaf.

Einde Juni vierde het D.S.C. zijn 15de Lustrum, ter gelegenheid waarvan het bestuur den Senaat zijn gelukwensen bracht.

Tot het bijwonen van het Spel op de Markt, de uitvoering van het Delftsch Studenten Tooneelgezelschap, het Delftsch Studenten Muziekgezelschap „Apollo” en van de roeiwedstrijden van de Delftsche Studenten Roeivereeniging „Laga” aan de Zweth werd het bestuur uitgenoodigd en steeds was het in de gelegenheid aan deze uitnoodigingen gevolg te kunnen geven.

Na afloop van het Lustrum woonde het bestuur nog een middagconcert bij, door B. en W. aan het D.S.C. aangeboden.

De Almanak van het D.S.C. werd door de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak den 15den December op de club aangeboden.

In den maand April vierde de R.K. Stud. Vereeniging „Sanctus Virgilius” haar 5de Lustrum, waarvan de opening door het bestuur werd bijgewoond.

Hierna was het bestuur in de gelegenheid het bestuur van S.V. zijn gelukwensen aan te bieden.

Het bestuur was aanwezig bij de lezing van Ds. van Wijngaarden: „Waartoe aansluiting bij een Gezelligheidsvereeniging gewenscht?”

Tweemaal woonde het bestuur een Federatievergadering bij, de laatste gehouden op de club.

Ook ging het bestuur twee keer naar een vergadering der N.S.O. Bij het congres der C.I.E. vertegenwoordigde de Presidente het bestuur.

Evenals vorige jaren werd ook dezen winter het St. Nicolaasfeest weer gehouden in de Societeit Phoenix. Dank zij de vele voorbereidingen van de St. Nicolaas-Commissie en de samenwerking met het Corps, kon weer veel kinderen een prettigen avond gegeven worden.

De Presidente woonde een vergadering van Gestudeerde Vrouwen bij, waar besproken werd: „Voorlichting aan meisjes over de studie en de positie van het afgestudeerde meisje in de maatschappij.

Ten slotte nam de Presidente nog zitting in het Comité voor het Nationaal Huldeblijk aan Hare Majesteit de Koningin; zij was tegenwoordig bij de opening van de Jubileumsfeesten te Delft, en bij het planten der Wilhelmina-linde.

Presidente en Secretaresse gaven gevolg aan de uitnoodiging van bovengenoemd Comité tot het bijwonen van de overdacht van het Nationaal Huldeblijk in de Nieuwe Kerk, terwijl voor het Clubgebouw aan Hare Majesteit een bloemenhulde werd geboden namens de D.V.S.V. door Mej. Oelmeyer.

De besturen der Zuster Vereenigingen ontmoetten we eenige malen. Ten eerste op de gecombineerde besturenvergadering, 10 Maart in Amsterdam gehouden.

Den 12den Februari bood het bestuur het bestuur der R.V.S.V. op haar 7den Diës Natalis zijn gelukwensen aan.

Zooals het jaar begon met feestelijkheden zoo eindigde het ook. In het begin had het Lustrum der W.V.S.V. plaats, waarheen de Penningmeesteresse en een lid togen.

Tot slot van het jaar kregen we het 5de Lustrum der G.V.S.C. „Magna Pete“, welk vroolijk feest het heele bestuur en één lid meemaakten.

Nu ben ik gekomen aan het interne clubleven en het spijt mij te moeten neerschrijven dat het ledenaantal dit jaar aanmerkelijk is afgenomen.

In het begin telde de D.V.S.V. 5 eere-leden, 82 leden, 4 buiten-leden, 10 buitengewone leden en 15 donateurs (trices), en dit aantal is nu gedaald tot 5 eere-leden, 61 leden, 2 buiten-leden, 17 buitengewone leden en 20 donateurs (trices). Het aantal novieten is niet in verhouding gedaald.

Het is ook niet te verwonderen dat de finantieele toestand allesbehalve rooskleurig is, zoodat het bestuur

heeft moeten besluiten een hoofdelijken omslag te heffen van f 2,50 per lid.

Dit jaar hadden wij het verlies te betreuren van Lientje Akkerman, die 10 Juni, na een langdurige ziekte, overleed. In haar hebben wij één van onze trouwste leden verloren, die echt voor de club voelde. Er waren veel leden bij haar teraardebestelling aanwezig. De club nam toen 14 dagen den rouw aan.

Het aantal lezingen was dezen winter wel uiterst gering; alleen Mej. G. P. S. Schouten heeft een lezing gehouden over Montessori

Wat de Sub-vereenigingen betreft, deze zijn alle gewoon hun gang gegaan. L.U.S., de belangrijkste, fleurde weer de traditioneele feestelijkheden op als gewoonlijk. Lucullus heeft zich goed van haar taak gekweten, zorgende voor den inwendigen mensch. De muziekvereeniging kan zich verheugen in het bezit van een naam, en heet nu „Sjoew” (beteekent: Speel jij ook eens wat). Zij was zeer actief en vroolijkte veel theemiddagen met haar strijkje op.

De jaarlijksche feestavonden, de Almanak-uitreiking en de Clubfuif waren heel gezellig en druk bezocht.

Daar het novieten-aantal eerst beloofde zeer gering te zijn, was de Novitiaatstijd bekort. Maar gelukkig kwamen den eersten dag onverwacht nog twee novieten erbij, zoodat het aantal steeg tot 7. Ze werden weer allen ingekwartierd, daar deze proef vorig jaar zoo goed beviel, en ook nu weer hielp het Novitiaat een gezelligen tijd te maken. De Novitiaats-Commissie bestond uit:

Mej. E. E. Rosenboom, Presidente.
 „ H. H. Dingemans, Secretaresse.
 „ M. ten Bruggencate, Penningmeesteresse.
 „ J. M. de Boer.
 „ W. Schoutens.

Nu rest mij alleen nog de samenstelling van het nieuwe bestuur neer te schrijven.

Deze is als volgt:

Mej. M. ten Bruggencate, Presidente.
 „ A. Oelmeyer, 1ste Secretaresse.
 „ J. M. de Boer, Penningmeesteresse.
 „ G. van Rhee, 2de Secretaresse.
 „ J. E. Treffers, Commissaresse.

Ik wensch haar een jaar van prettige samenwerking tot heil van de D.V.S.V.

Presidente,

A. DUMONT.

Secretaresse,

IJ. v. d. PLOEG.

WEET·DAN·GHY·LIEN·DE·BESTE·ACTEUR

VAN·LUS·VOORWAER·'T·IS·DE·SOUFFLEUR

Jaarverslag L. U. S. 1922—1923.

Dank zij de rooskleurige financiële toestand, begon het nieuwe Bestuur z'n taak met een grondige aanvulling der garderobe van L.U.S.

Begin October slaagde men erin, na een inspannenden winkelmiddag in Den Haag, een stel flinke tooneelgordijnen mee naar Delft te nemen, en verder werden er in den loop van het jaar een groot aantal pruiken ingeslagen, een keur van elegant zittende baarden, en een respect afdwingend aantal snorren.

In Februari begonnen de prestatie's van L.U.S. met de Clubfuij. Opgevoerd werd: Julius Caesar.

Met het spelen bleek, dat het groot aantal optredende

personen, in verband met de zeer beperkte ruimte op het tooneel, eenige bezwaren gaf, daar men reeds bij een weinig geëmotioneerd spel meer ruimte noodig had dan beschikbaar bleek.

Desalniettemin wisten de zingende spelers, zwierig in witte lakens gehuld, een juisten indruk te geven van het doen en laten der Romeinen in den ouden tijd. Eenige oudere-jaars, die in hun prilste jeugd het stuk met andere wijsjes hadden hooren zingen, betreurden het ten zeerste, dat men eenige nieuwere melodieën had ingevoerd, hetgeen niet pleit voor hun meegaan met den tijd.

Als tweede nummer stond op het program: „Nella, het slachtoffer van misdaad en bedrog,” prikkelidylle van C. Veth.

Hierbij speelde een oud-L.U.S.-lid op roerende wijze voor de ongelukkige, tevens schoone, Nella.

De toeschouwers schenen de ingewikkelde lotgevalen van Nella niet geheel te kunnen volgen, te oordeelen naar sommige gezegden, die de filmactrices bereikten.

Misschien valt hierin de verklaring te zoeken van het feit, dat na afloop der voorstelling het publiek zich ontzettend haastte om de trap af te komen, beneden in de gang een gedrang veroorzaakte zooals men wel in schouwburgen bij vestiaires waarneemt, en met abnormalen spoed naar huis toog, zoodat eenigen tijd later de verkleede speelsters niemand meer aantroffen.

Gelukkig heeft na deze keer een dergelijk ongezellig optreden zich niet meer voorgedaan.

Na de inauguratie der nieuwe leden in September,

haastte L.U.S. zich deze kinderkens een indruk te geven van haar persoonlijkheid.

Allereerst hield een verdienstelijk lid een aardige voordracht, „De Kermis der Goden”, en oogstte grooten bijval. Daarna werden nog opgevoerd:

„Bekentenissen”;

„In den Waggon” (uit het Fransch);

en „Sensationeele film van een schoone gravin”.

Bekentenissen had, ondanks het feit, dat de jeugdige echtgenoot zeer met z'n pruik had te kampen, een welverdiend succes, evenals „In den Waggon” (uit het Fransch).

Bij deze laatste één-acter was het kleine tooneel, dank zij een aantal bordjes van: Verboden te rooken, Verboden te spuwen, en andere „verbodens” (door heldhaftige personen met groot risico veroverd) in een model coupé derde klasse herschapeu.

In de film had men getracht naar schokkende, hartroerende toestanden; de aandacht van het publiek was groot, en het zag het gebruikelijk aantal moorden met huiverende afschuw verrichten.

Een enkel woord van hulde zij nog, in verband met deze vertooning, aan den graaf gewijd, die met z'n ruime pandjesjas, de hooge, als om het adellijk hoofd gegoten, zwarte hoed, en de vuurroode pruik, gecombineerd met de meesterlijk valsche uitdrukking op het gelaat, een prachtig beeld was van een misdadigen booswicht met absoluut zwarte ziel en inborst.

De geheele vertooning maakte op de nieuwe eerstejaars een dusdanigen indruk, dat zij zich allen als L.U.S.-

lid opgaven, hetgeen allergunstigst pleit voor hun artistiek gevoel, aanleg, beschaving en ontwikkeling.

Half November had de bestuursoverdracht, die een eigenaardig en stormachtig verloop had, plaats.

De financiën van L.U.S. zien er aan het eind van dit vereenigingsjaar nog mooier uit dan aan het begin, zoodat men de toekomst hoopvol mag inzien.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

A. E. J. Lombert, Presidente.

C. S. v. Gernerden, Secretaresse.

K. P. v. Vliet, Penningmeesteresse.

Thans rest mij alleen nog, L.U.S. een roemrijk en voorspoedig jaar toe te wenschen.

Moge het kleine harlekijntje, z'n vroolijke roeping getrouw, de D.V.S.V.-ers nog dikwijls een blijden schaterlach ontlokken!

Jaarverslag „Lucullus” 1922—1923.

Het afgelopen jaar is zonder buitengewone emoties voorbijgegaan. Lucullus is en blijft een onmisbare vereeniging, maar daar uitbreiding van de werkzaamheden niet goed mogelijk is, blijft ze een onbelangrijke plaats innemen onder de sub-vereenigingen. Evenals vorige jaren is er voor de verschillende soupers gezorgd, waaronder vooral het inauguratie-souper als goed geslaagd beschouwd mag worden.

Verder hebben de leden zich te goed gedaan aan de inhoud van de welbekende trommel, die dit jaar steeds gevuld is geweest. Vele nieuwe leden traden toe, maar niettegenstaande dat is het ledenaantal in het afgelopen jaar gedaald van 45 op 35, mede door de vele afgestudeerden.

Verder is, helaas, door onbekendheid met den datum van officieele erkenning het eerste lustrum ongevierd voorbij gegaan.

Het nieuwe bestuur is als volgt samengesteld:

Mej. IJ. van der Ploeg, Presidente.

„ L. Corbeau, Secretaresse.

„ A. Brandsma, Penningmeesteresse.

Laten we hopen, dat het volgend bestuur veel nieuwe leden werft, en dat Lucullus een goed jaar tegemoet gaat.

Jaarverslag Sjoew.

Eindelijk heeft de muziek-
vereeniging een naam! Dit
is werkelijk de eenige blij-
moedige toon die we in dit
jaarverslag kunnen laten
hooren.

Al is het aantal leden zoo
groot dat we Sjoew een
bloeiende vereeniging kun-
nen noemen, die haar zus-
tervereeniging L. U. S., wat
dit betreft, nastreeft, toch is
er een worm, die aan haar
hart knaagt. En deze worm
is gebrek aan vioolspeel-

sters. Dit gebrek is in het vorig jaarverslag ook al aan-
geroerd, maar wordt steeds groter.

Voor het spelen op de thé's musicales wordt een
bijzondere manier vereischt, een speciale „moppen-
schwung“, die helaas maar weinig menschen bezitten.
Het eenige lid dat deze schwung bezit, is al sedert eeni-
gen tijd ziek; twee andere leden doen hun best op de
thé's, maar het is niet wat het moest zijn.

Als volgende jaren niet een aantal goede vioolspeel-
sters meebrengen, zal het strijkje ook niet lang meer
bestaan.

Maar niettegenstaande dit alles heeft het op de club-

fuij met veel enthousiasme steps en bostons gespeeld en heeft het de donatricethee opgeluisterd (?).

Ook in het novitiaat heeft het de vroolijkheid verhoogd, en toen heeft een prijsvraag onder de novieten de vereeniging een naam bezorgd.

Een verbetering is de zelfinbinder, door een enthousiast bestuurslid geschonken, waarin alle club- en jaarlieders een plaats kregen, zoodat nu alles bij elkaar gehouden kan worden.

Op 16 November werd de jaarvergadering gehouden, waar het nieuwe bestuur geïnstalleerd werd.

Het is als volgt samengesteld:

G. van Rhee,	Presidente.
T. Hoog,	Secretaresse.
D. R. E. v. d. Moer,	Penningmeesteresse.

Moge de muziekvereeniging Sjoew onder dit bestuur een glansrijker jaar tegemoet gaan dan het vorige is geweest.

**Rede, uitgesproken door de Presidente der D.V.S.V.,
Mejuffrouw A. H. Dumont,
ter gelegenheid van de Inauguratie der nieuwe leden,
op Maandag 17 September 1923.**

Candidaat-leden!

Onze eerste kennismaking is voorbij, hetgeen voor jullie beteekent: het „werkelijke” begin van je studentijd en van het vereenigingsleven op de Club.

Over enkele minuten mag ik jullie niet meer als „Candidaat-leden” aanspreken; dan zal ik het genoeg hebben je als leden der D.V.S.V. te inaugureeren en te verwelkomen.

Ik kan mij best voorstellen, dat gij, toen ge hier in Delft aankwaamt, U afvroegt of het wel zoo beslist noodzakelijk was, lid der D.V.S.V. te worden en er met je ouders ernstig over beraadslaagd hebt. De omstandigheden zijn er op het oogenblik heelemaal niet naar en er zijn immers zoo vele anderen, die geen lid zijn van een of andere gezelligheidsvereeniging. Waarom zou ik er dan ook niet zonder kunnen? Zeer zeker kan je zonder dit lidmaatschap, dat wil ik niet tegenspreken, maar wacht daarmee dan liever tot je latere studiejaren. Ik vind het lid worden van de D.V.S.V. vooral in den eersten tijd beslist noodzakelijk. Je voelt je in de eerste plaats temidden van andere nieuwelingen, die je al wat kent, niet zoo heel erg „groen”. En in de

tweede plaats heb je steeds een „pied à terre”, waar je altijd welkom bent en op alle tijden aan kunt komen, hetgeen vooral voor de spoorstudenten een groot voordeel is.

Toen ge hier op 4 September in Delft kwaamt voor de inschrijving begon het „student-zijn”; dat was de eerste belangrijke stap of beter gezegd: de tweede; want de allerbelangrijkste was het besluit dat ge naamt in Delft te gaan studeeren.

Ge vroegt U af: hoe zou dit en hoe zou dat gaan. Ge hadt natuurlijk allen wel eens iets over het studeeren gehoord; deze van een broer of zuster, gene van een vader of moeder. Maar toch blijft dit voor jezelf iets nieuws; je maakt er je eigen voorstelling van. Het eerste hoofdstuk (je eerste levensjaren), het tweede (de lagere schooltijd), het derde (de burgerschooltijd) van je levensboek zijn afgesloten en achter den rug en met frisschen moed en vol hoop en verwachting begin je aan het vierde, n.l. „de studententijd”.

Veel stel je je ervan voor en toch vindt je het wat griezelig. Wat zal het brengen?

Met de inschrijving maakten jullie al kennis met eenige meisjesstudenten en hoorden het een en ander over je studie en de verschillende vakken en professoren. Sommige meisjes waren zoo vriendelijk je de teekenzalen en laboratoria te laten zien en je op deze wijze wat in de geheimen in te wijden. Anderen zorgden er weer voor, dat jullie wat van Delft te zien kregen en je je daardoor in dit kleine studentenstadje niet meer behoefden te voelen, als een kat in een vreemd pakhuis.

Vanzelf kwamen jullie ook bij de firma Waltman, waar je een rooster en programma kon koopen en daardoor ook weer wat meer wist.

Toen kwam de novitiaatstijd, ook weer iets heel nieuws en aparts. Dat was het begin van het vereenigingsleven der D.V.S.V. Ge moest om lid te kunnen worden, een zekeren tijd doorgemaakt hebben: den z.g. „Novitiaatstijd”. Gedurende deze dagen waren jullie de gast van Club en leden en spreekt het dus ook vanzelf, dat iedere noviet ook weer verplichtingen heeft, in de eerste plaats aan de Club en in de tweede plaats aan de Nov. Commissie, die heel wat vrijen tijd aan jullie gegeven heeft.

Zodoende begrijpt ge ook wel, waarom ge een novietenavond, een musicale thee moest geven, en waarom er door iedere noviet een jaarlied gemaakt moest worden. Dit zal menigeen van jullie misschien wel wat schrik bezorgd hebben, maar zonder moeilijkheden komt een mensch nu eenmaal niet door het leven, en onoverkomelijk zijn deze ook weer niet geweest.

Van de Sub-vereenigingen hoorden jullie op de verschillende thee's en dus mag ik ook veronderstellen, dat jullie daardoor een aanwijzing is gegeven hoe en in welke richting jullie met de andere leden mee kunt werken, het Clubleven zoo gezellig en prettig mogelijk te maken.

Wat de studie betreft, daarover hebben jullie zeker in dezen tijd ook al heel wat wijsheid opgedaan en je er een voorstelling van gemaakt. Op het rooster en in het programma hebben jullie veel kunnen vinden, en

waar deze nog te kort schoten, zijn de leden zoo vriendelijk geweest, jullie nog wel meer te vertellen, ook wat betreft de verschillende vakvereeningen, N.C.S.V. en V.C.S.B.

Van ganscher harte wensch ik jullie een prettigen en gemakkelijken studietijd toe, en dat hij in alle opzichten mag voldoen aan de verwachtingen, die jullie ervan koesteren.

Het spreekt vanzelf, dat er wel eens moeilijkheden zullen komen, die voor ieder verschillend zullen zijn: dat brengt èn het verschil in persoon èn in studie mee. Maar toch hoop ik, dat jullie je er steeds met kracht en opgewektheid doorheen zult slaan. Mocht het soms niet alleen gelukken, klop dan bij een van de ouderen aan, die waarschijnlijk wel zal kunnen helpen.

Ook voor dit wilde ik jullie nog speciaal waarschuwen: sluit je niet op in je studeerkamer, waar je steeds alleen bent met studieboeken, maar zoek contact in alle richtingen en met alle soorten personen. Ontwikkel je voornamelijk in je eerste studiejaren, want dan heb je er nog den tijd en gelegenheid voor. Later in de maatschappij wordt het leven vaak een sleur en ontbreekt het je aan tijd, gelegenheid en misschien ook wel aan lust.

Candidaat-leden, ik verzoek U op te staan. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Novitiaatsverslag.

Met angsten en beven heeft de club dit jaar uitgezien naar den inschrijvingsdag. En het is meegevallen. Procentsgewijze is het aantal nieuw-aangekomen meisjesstudenten niet gedaald.

Maar helaas komt ons een ander feit verontrusten. Waar vroeger bijna zonder uitzondering alle meisjesstudenten lid werden van de D.V.S.V., is er dit jaar een splitsing gekomen, en wel doordat de Katholieke meisjes alleen lid van S.V. geworden zijn, terwijl ze vroeger meestal van beide vereenigingen lid werden.

Dit is zeer jammer en we hopen dat dit niet een begin is van een duren toestand. Het is altijd onze trots en glorie geweest te kunnen zeggen, dat alle meisjesstudenten lid van de D.V.S.V. waren en we gelooven ook, dat ze hieraan het meeste hebben. De spoorstudenten hebben daardoor in Delft een gezellig milieu en de anderen een vast punt waar ze heen kunnen gaan met hun moeilijkheden en bezwaren.

Met het oog op het kleine aantal novieten, werd de duur van het novitiaat tot zeven dagen verkort, welke tijd lang genoeg bleek om de nieuwelingen te leeren kennen.

Maandag 10 September werden de novieten op de club ontvangen en een groot aantal leden was gekomen om ze te bekijken.

Dinsdag werd een vermoeiende tocht gehouden door

de Wassenaarsche duinen, waarbij de ongetrainde vlakkelandsbewoonsters menige zucht slaakten. Maar in de koele tuin van een van de bestuursleden konden we zooveel nieuwe energie verzamelen, dat we met enthousiasme derdemannetje speelden en wedrennen hielden.

Beladen met duindoorn zijn we toen weer naar Delft teruggefietst, niet zonder aan groote gevaren te zijn blootgesteld.

Woensdagmiddag werden de novieten eenigszins ingelicht over de sub- en vakvereeningen, waarbij een heftige concurrentie tusschen L.U.S. en Sjoew aan den dag kwam.

's Avonds werd een extra uitgangetje gehouden naar het Molentje, om de Jubileum-gondelvaart te bewonderen. Ook gingen geruchten over een nachtelijke poffertjes-eterij onder aanvoering van onze geachte quaestrix.

Donderdag vertoonden de novieten hun musicale prestatie's en deze dag werd besloten met een gezellig dinertje in Centraal.

Vrijdagavond novieten-avond.

Hard was er gerepeteerd om deze gevuld te krijgen. Het resultaat was een dankbaar applaus van de leden.

Opgevoerd werd:

„Drakenjacht”.

„Prof. Lindeman's sprekend Panopticum”.

„De Kleine Man”.

„Vrijage in 1840”.

Maandag 17 September werd het novitiaat besloten door de inauguratie met opvoeringen van L.U.S. en een lekker soupertje.

Hiermee was de taak van de Novitiaatscommissie afgelopen.

Deze bestond uit de dames: E. E. Rosenboom, H. H. Dingemans, M. ten Bruggencate, M. Schoutens en J. de Boer.

Moge de club in de nieuwe eerstejaars trouwe en goede leden gekregen hebben.

5e Lustrum G.V.S.C. „Magna Pete”.

12 Oct. 's Morgens vroeg had de sneltrein Den Haag-Groningen al veel Lustrumgangsters mee te voeren, die in laatstgenoemde feeststad door ettelijke G.V.S.C.sters werden ontvangen.

Toen ter clubbe, aan de Markt, waar men onthaald werd op een lekkere lunch. 's Middags was er Gecom-bineerde Besturenvergadering.

De dag eindigde nog met een thee op de club, waarna nog een restje Lustrumgangsters van den laatsten trein werd gehaald.

13 Oct. Toen begon de eigenlijke feestvreugde. 's Morgens om elf uur op de club, schonken Groningsche meisjes in Groningsch costuum, Groninger koffie met Groninger koek, deze combinatie door ons zuidelingen natuurlijk dubbel geapprecieerd.

's Middags opende de Praeses in de Aula het Lustrum. Toen volgde, gelukkig niet geplaagd door regen, die ons al die dagen poogde te kwellen wat hem niet lukte evenwel, een dol amusante rijtoer door de stad, van een lange rij van wel achttien bepluimde wagens.

Hierna ging men ter receptie op de club.

's Avonds een gezellig diner met veel gezang en daarna tooneelspel der leden, die een eigengemaakte revue vertoonden, voorstellende de nieuwe en oude tijd naast elkaar.

Toen naar huis.

14 Oct. met de tram naar „de Kamp” waar een thee werd aangeboden aan donateurs en donatrices, welke de G.V.S.C. benijdenswaardig vele heeft.

's Avonds de Groote Schouwburgavond, de echt officiële feestelijkheid. Cor van der Lugt en Annie van Ees speelden prachtig in hun stuk „'s Morgens, 's middags en 's avonds”.

Na afloop gingen we naar de club, waar alle kamers en zelfs de zolder feestelijk waren ingericht; men werd onthaald op Groninger koffie met veel heerlijkheden, men zong, men danste en men was vroolijk tot laat in den nacht.

15 Oct. Dit alweer de laatste dag; de tijd vloog er voorbij! Lunch in Paterswolde, in het clubhuis aan het meer, met daarna een motorbootvaart, waarbij helaas de eene motor weigerde en de inzittenden veel angst bezorgde. Door suggestie van Rotterdam en Delft op „het wielkje” gelukte het eindelijk langzaam naar huis te komen, d.w.z. naar het clubhuis, waar nog even geteerd werd en men toen opstapte om per tractor-tram van Paterswolde terug te rijden. Vooral de rit in eerstgenoemd vehikel was erg amusant.

De feestelijkheden eindigden met een sprookjesbal, waar allerlei fantastische sprookjesfiguren verschenen. Het was een geslaagd einde van het Lustrum.

We denken steeds met prettige herinnering terug aan de dagen in Groningen, die, en door de goede zorgen van de G.V.S.C. „Magna Pete” en door het gezellige tehuis dat onze gastvrouwen ons gaven, dagen van dol genoeglijk feesten waren.

In Memoriam Lientje Akkerman.

19 Febr. 1900—10 Juni 1923.

Beste Lien, weinig hadden we, verleden jaar December, toen je uit Delft weg ging, gedacht, dat het een afscheid voor altijd zou zijn. Wij, die ons tot je vriendinnen mochten rekenen, waren gewend aan de ziekteperioden, waarmee je gedurende je studietijd te kampen had.

Hoe vol hoop en verwachting begon je in September '22 het kamerleven: zonder de vermoeienissen van het heen en weer reizen, volop tijd voor je studie en de vele andere dingen, die je interesseerden. Dat ook dit een teleurstelling werd vond zijn oorzaak in de ziekte, die zich reeds lang van te voren deed gevoelen en je eindelijk in December noodzaakte naar huis te gaan.

Wat een ontgoocheling moet dit voor je geweest zijn, voor jou, met je sterke persoonlijkheid, je drang tot werken, je meeslepend enthousiasme voor vele dingen.

Lang heb je gedurende je ziekte dan ook het sterke verlangen gehad, weer naar Delft terug te kunnen, naar 't lab., weer aan je studie, om je ideaal te bereiken, ingenieur in een fabriek te zijn.

Moeilijk moet het voor je zijn geweest, te leeren berusten toen de hoop op beterschap steeds meer verflauwde.

Door je gesloten natuur maakte je misschien op velen

een wat stugge indruk. Wij kennen je zoo rijke gemoedsleven, je groote eerlijkheid en waarheidsliefde.

Gemakkelijk gaf je je vriendschap en vertrouwen niet, maar wie ze genoten, konden niet anders dan van je houden.

't Is een troostrijke gedachte, dat we je, door onze bezoeken tijdens je ziekte, nog wat vreugde konden geven.

Je heengaan heeft een diepe indruk op ons gemaakt. Steeds zullen we met liefde aan je blijven denken.

The first thing I noticed when I stepped out of the car was a warm blanket of silence. The air was thick with the scent of pine and the distant hum of a train. I had heard that the mountains were beautiful, but I had never imagined the peace that awaited me here.

As I walked along the path, I felt a sense of freedom that I had never experienced before. The trees were tall and ancient, their branches reaching out like giant hands. The sunlight filtered through the leaves, creating a dappled pattern on the ground. I had found a place where time seemed to stand still.

The path led me to a small clearing where a stream flowed gently over smooth stones. The water was crystal clear, and I could see the bottom of the stream. I sat on a rock and watched the water flow, feeling a sense of calm that I had never known before. The sound of the water was like a lullaby, soothing my soul.

I had heard that the mountains were beautiful, but I had never imagined the peace that awaited me here. The air was thick with the scent of pine and the distant hum of a train. I had found a place where time seemed to stand still.

The path led me to a small clearing where a stream flowed gently over smooth stones. The water was crystal clear, and I could see the bottom of the stream. I sat on a rock and watched the water flow, feeling a sense of calm that I had never known before.

I had heard that the mountains were beautiful, but I had never imagined the peace that awaited me here. The air was thick with the scent of pine and the distant hum of a train. I had found a place where time seemed to stand still.

The path led me to a small clearing where a stream flowed gently over smooth stones. The water was crystal clear, and I could see the bottom of the stream. I sat on a rock and watched the water flow, feeling a sense of calm that I had never known before.

METZGEWEDZ

Jaarlied 1923.

Wijze: „De Vlaamsche Leeuw”.

Nu wij hier gaan studeeren
Aan de Technische Hoogeschool,
Moeten we natuurlijk leeren,
Dat studie, pret en jool
Ook heel goed passen bij elkaar,
Al lijkt het soms wat raar.
Daarom word je dan ook noviet,
Want anders snap je 't niet.

Refrein:

Lang leve de gezelligheid
Op de Delftsche V.S.V.
Je doet met alles mee.
Je voelt j' er thuis, dat is een feit } bis.

Je schenkt er thee, je musiceert
Een ieder op haar beurt.
Er wordt nu dit, dan dat beweerd
En goed- en afgekeurd.
Van lab, college en teekenzaal
Spoeden zich dan gewis
Clubwaarts de leden allemaal
Hoe laat het soms ook is.

Refrein:

Lang leve, enz., enz.

Novietenlied.

Meisje, waar ga jij naar toe?
Naar het Oude Delft,
Naar de Technische Hoogeschool
Waar studielust moet gaan voor jool.
Doch wees gerust,
Ook voor jolijt
Is er nog tijd en gelegenheid.

Meisje, weet je wat je wilt?
't Is een lange weg!
Maar op ieder pad, heusch waar,
Vind je wegwijzers voor je klaar.
Novitiaat,
Dat is probaat,
Daar vind je vriendschap en steun en raad.

Meisje daarna wordt je lid
Van de D. V. S. V.
't Clublokaal in die oude stad,
Dat wordt je een thuis, een ware schat.
Je eet en je drinkt er,
Je maakt er plezier,
Dat geeft bij je studie zoo heel wat vertier.

Meisje, na een jaar vijf, zes,
Ben je dan geleerd,
Klaar om te trekken naar land of stad,
Voor 't vak dat steeds je belangstelling had.
En roept ook het Leven,
De Maatschappij,
De gezellige clubtijd, die blijft je nog bij.

Almatje.

Ik hoor een klein kind huilen, maar weet zoo gauw niet waar het vandaan komt. 't Dringt steeds sterker tot me door, zoodat ik op sta om te gaan kijken. Al gauw vind ik een akelig mager wurmpje, dat me erg bekend voorkomt. En werkelijk na een poosje zie ik gelijkenis met het portretje dat ik in de gang van O.D. 223 heb zien hangen. Het is onze Alma Nak.

Ik neem haar in mijn armen en probeer haar te sussen.

„Arm kind, heb je zooveel moeders en neemt niemand notitie van je? Kom maar hier hoor.”

Zoo pratende wieg ik haar in mijn armen en probeer haar met zoete woordjes te kalmeeren.

Helaas, ze blijft huilen!

Wat zou eraan schelen? Koud kan ze 't niet meer hebben, want ik heb haar lekker warm ingepakt.

Honger? Zou ze honger hebben?

't Idee komt plotseling in me op, maar ik verwerp het dadelijk weer. Zooveel moeders, en zou dan ons kind honger lijden. Onmogelijk.

Maar als mijn verdere pogingen om haar rustig te krijgen falen, durf ik 't toch alleen niet langer aan en ga naar een dokter. Deze hoort mijn verhaal kalm aan en onderzoekt het zielig magere wichtje. Ik schaam me, dat ons kindje er zoo ellendig uitziet.

Eindelijk zegt de dokter met een medelijdende glimlach: „Ik kan niets bepaalds vinden. Maar ik vermoed,

dat het honger heeft. In elk geval moet het licht ver-
teerbaar voedsel hebben."

Met een zucht van verlichting, dat Almatje niet ziek
is, maar gelijktijd met een gevoel van diepe schaamte
tegenover mezelf en de andere moeders, ga ik naar huis.

Maar hoe nu. Ons kind moet eten hebben. Gemakke-
lijker gezegd dan gedaan. Ik heb niets.

O, waarom heb ik niet gezorgd dat er voorraad was!

. . . . Stil, ik weet wat.

Met een mesje snijd ik mijn dichtader open om Alma
te laten drinken. Voorzichtig om toch vooral geen drop-
pel te morsen.

Helaas. . . . niets, niets!

God wat nu!

Het kind huilt klagelijker dan te voren.

Dat kan ik niet langer uithouden en daar ik geen
kans zie om verbetering in den toestand te brengen, ga
ik met haar naar O.D. 223, waar de grootmoeders ver-
gaderen. Als ik binnen kom zitten ze met zwaarwichtige
gezichten rond de kachel op botertonnetjes en bespre-
ken breedvoerig wat voor kleed het kind aan moet heb-
ben als het de wereld ingaat.

Ik vertel mijn wederwaardigheden met Almatje zoo
kalm mogelijk, deponeer het nog altijd huilende kind
in de gecombineerde schooten van de oude dames en
maak zoo gauw ik kan, dat ik weg kom.

Nog juist hoor ik een verzoek om toch voor eten voor
de kleine te helpen zorgen.

Maar ik vind, dat ik genoeg gedaan heb, en laat dat
graag aan de andere moeders over.

Doodmoe van al dat omtobben ga ik naar bed, maar in mijn droom zie ik weer het portret van ons kind en het lachje van den dokter, dat duidelijk zegt: „'t Zijn allemaal moeders, en ze laten hun kinderen honger lijden.”

En als ik dan wakker wordt door het gehuil van een buurkindje, dan vind ik geen rust voor ik een poging gedaan heb om de honger van Alma Nak te stillen.

VELVIT NAK.

Het cadeau.

„Zâ je nou eindelijk es loslate, Jantje?" en Marie, het kindermisje, trachtte te vergeefs Jantje's vingertjes los te maken, die stevig de spijlen van het ledikantje vast hielden.

„Jantje, je heb zóó an je vader en moeder beloofd, dat je zoet zou weze, terwijl ze op reis benne!" begon Marie verwijtend.

„Mina moet me ankleeye" zei Jantje, en hield halsstarrig z'n bed vast.

„Nou is 't uit", zei Marie boos, en met een heftigen ruk, waartegen Jantje's vierjarige kracht niet bestand was, tilde ze hem het bedje uit, en met een zwaai op den grond.

Jantje keek Marie boos aan, zag eventjes naar de deur, en rende plotseling in z'n hanssop de kamer uit, het portaal over en de logeerkamer in, en Marie, die er kwaad achteraan holde, zag nog net twee bloote voetjes onder 't groote bed in de kamerhoek verdwijnen.

„Jantje, lillike kwajonge, komp er direk van onder", beval Marie, maar er kwam geen antwoord van onder het bed.

„Jantje, wat zalle je ouders nou van d'r eenigste zoon motte denke, nou ze op reis benne?" begon Marie weer verwijtend, maar Jantje bewaarde nog steeds een diep stilzwijgen.

Marie knielde op den grond, en keek onder 't bed.

Jantje lag plat op z'n buikje, en hield de verst verwijderde beddepoot stevig vast.

„Jantje, kom hier, dalijk!”, sommeerde Marie nog eens, maar Jantje draaide z'n krullebol om, en drukte zich nog dichter tegen den muur.

Toen was Marie's geduld op, ze wrong zich resoluut onder 't bed, kreeg eindelijk Jantje's voetje beet, en kroop weer terug, met het gevolg, dat het heele ledikant een eindje verschoof, Jantje als een speenvarken begon te schreeuwen en zoodanig begon te schoppen met z'n vrije voetje, dat Marie verschrikt los liet.

Jantje was dadelijk weer stil.

En de meid, die met schrik den langen dag nog voor zich zag, waarop ze alleen 't vlegelachtig Jantje zou moeten regeeren, zei plotseling:

„Jantje, as je nou zoet ben, krijg je een kedo.”

„Hoe siet het er uit?” kwam een nieuwsgierig stemmetje van onder 't bed.

„Heel mooi, maar je mot dalijk komme” zei Marie, en werkelijk kwam Jantje vlug van onder 't bed kruipen.

„Waar is het?” vroeg Jantje.

„Strakkies krijg je het”, en Marie pakte het ventje beet, en droeg hem naar z'n kamertje.

Jantje was heel gedwee, liet zelfs gewillig z'n oortjes wasschen, en beneden aan 't ontbijt dronk hij dadelijk z'n melk op zonder te morsen.

„Nou 't kedo” zei Jantje, en Marie ging de deur uit om 't cadeau te koopen.

Jantje liep van voor naar achter, draafde telkens naar Mina, of zij soms wist, wat hij kreeg, en gaf eindelijk

een harde juichkreet, toen Marie weer thuis kwam, en hem een lang pak gaf.

„Zit er een parreplu in?” vroeg Jantje gespannen en scheurde haastig het papier er af.

„Een besem, een echte besem!” juichte Jantje plotseling, en begon dadelijk op het kleed in de kamer te vegen.

„Nee Jantje, ga maar in de tuin”, zei Marie, en Jantje holde naar buiten en veegde met de grootste ijver de stoep schoon, tot er geen enkel afgevalen blaadje meer op lag.

Toen stond hij een tijdje te hijgen en met een voldaan vuurrood gezichtje naar de stoep te kijken, en ging vervolgens naar binnen om Marie te roepen.

Marie was er niet. Wacht, Jantje zou de kamer eens fegen. En Jantje, met een druk gebaar van z'n kleine armpjes, veegde en veegde, en draafde van de eene kamerhoek naar de andere.

Maar 't was eigenlijk niks leuk, er lag niks om te fegen. Jantje keek even zoekend de kamer rond, of er nergens iets was om te vegen. Toen plotseling holde hij naar de theetafel, nam de suikerpot en keerde hem om op de vloer en veegde, tot alle suikerkorreltjes overal in de kamer verspreid waren.

Nu de voorkamer, en Jantje liep haastig naar voren. Kijk, daar liep Mina langs het raam, Jantje drukte z'n neusje plat tegen het venster, en o, Mina was aan 't schrobben.

Jantje draafde weg, viel over een voetkussen, haakte

mt z'n bezem achter de theestoof, holde de gang in en de deur uit.

„Hé Jantje, wat wil je?” vroeg Mina.

„'k Zal helpen”, hijgde Jantje, plonste z'n bezem in de wateremmer, en begon haastig te schrobben, z'n krullebol diep voorover gebogen, en z'n halve kousen afzakkend van al het geren.

Jantje werd door een soort razernij bevangen, hij holde heen en weer naar alles wat een vuil plekje kon zijn, schrobde dat het water om z'n oortjes spatte, stootte verontwaardigd met z'n bezem naar de klompen van de groenteboer, die op de stoep liep, en viel eindelijk lang uit over een emmer water.

„Foei Jantje, je ben sliknat”, zei Mina bestraffend, en Jantje, z'n bezem angstig in z'n armpjes geklemd, keek schuldbewust naar z'n natte pak.

En Marie nam hem mee naar boven, en Jantje kreeg een droog pak aan.

Toen moest Jantje eten, en nog steeds onder invloed van den bezem, die tegen z'n kinderstoel stond, was Jantje heel gewillig en at alles op, wat men hem voorzette.

„Ga nou maar in de tuin spele”, zei Marie, en Jantje dribbelde de tuin in, z'n bezem achter zich aansleepend.

Wacht, nou zou hij de tuin eens anfege.

En Jantje begon te vegen. Er kwam een heeleboel zand af, toen werd de grond harder.

Maar as je goed feegde, kwam er weer sand.

Jantje veegde, veegde en veegde, maar er kwam maar méér sand!

Jantje hield op, en keek nadenkend op de grond.

As 'k nou maar héél lang feeg, wat gebeurt er dan? Dan komt er een put. — Maar as 'k nou maar blijf feegen in de put, komt er dan nog sand?

As 'k nou es héél lang feeg, tot alle sand weg is, wat gebeurt er dan? —

Jantje liet plotseling z'n bezem vallen, en holde in huis.

„Marie, as 'k nou láng feeg, wat gebeurt er dan?” vroeg Jantje.

„Niks”, zei Marie.

Jantje keek minachtend naar Marie.

„Wat sit er in de grond, diep in de grond?” vroeg hij.

„O, daar zit het vuur”, zei Marie onverschillig.

„Vuur?”, riep Jantje verbaasd.

„Ja”, antwoordde Marie, „een heele berg vuur, 't is werchtig waar, Jantje.”

„En wat nog meer?” vroeg Jantje onthutst.

„Een troep wilde beeste, hééle groote”, zei Marie.

Jantje keek Marie stom-verbaasd aan.

„Echt waar?” vroeg hij zachtjes.

„Ja”, zei Marie, „'k heb het zelf op school geleerd. As je maar diep genoeg ben, zitte d'r reuze olifante.”

Jantje keek Marie met z'n blauwe oogen ontzet aan.

„En wat nog meer?” fluisterde hij.

Marie, die boontjes zat af te halen, keek voor zich uit, en deed haar best zich nog iets anders van haar aardkennis te herinneren.

„O ja, da's waar” zei ze, „de wereld is een bal, Jantje.”

Jantje zei niets, maar staarde Marie aan.

„Een bal, net zoo as je kaatseball!” voegde Marie er ter verduidelijking aan toe.

Jantje keek met een ontzet gezichtje voor zich uit, draaide zich om en liep stil de tuin in.

Daar lag de bezem. Hij pakte hem op, en keek naar de plek, waar hij aan 't vegen was geweest.

Heel voorzichtig stapte Jantje op 't plekje grond, en keek gespannen naar beneden, voor z'n voetjes.

As 'k nou lang feeg, komt er een fuur! — en Jantje, midden in den zonnigen tuin, tuurde angstig naar den grond. Hij hurkte op z'n knietjes en voelde voorzichtig met z'n handje op de aarde. — Ja, 't was een beetje warm! — en Jantje sprong plotseling met angst van het geveegde stukje grond af.

Hoe lang sou hij moete fege, foor dat het fuur kwam?

En zouden er nou toch echt ook wilde beeste in zitten?

Jantje keek met angst-oogen om zich heen, naar de seringeboomen, en de kastanje.

Sou daar ook fuur onder sijn? — En onder 't huis?

Onder 't huis sou toch geen fuur sijn? —

As je even met je schop in de grond stak, kwamen er wormen. — Souden de beeste nou maar grooter worde? — Maar er konden toch geen olifante in zitten? — O, sou Marie gejokt hebben? —

Jantje keek met groote blauwe angst-oogen den zomerschen tuin in.

— Nee, 't kon toch niet, fuur onder de grond? — O, hij sou 't fragen, of Marie gejokt had. — Maar pappie en mammie waren niet thuis, wie moest het nou seggen? -

Jantje staarde, heftig met z'n rood tongetje werkend, voor zich uit, en trachtte zich iemand te herinneren, die 't weten zou.

En plotseling zag hij voor zich de bakkersvrouw, de heele lange, magere vrouw, met een bril, en ze droeg een zwarte japon, en ze wist direct in welke bus de koekjes saten, die Mina moest hebben, en er waren sóó veel bussen, en er stonden geen eens namen op, en ze praatte soo lang met Mina. —

— Ja, zij moest het weten! —

Jantje pakte z'n bezem en liep hard de tuin door, maakte met moeite het hekje open, en kwam op een lang pad. Hij liep een tijdje, en kwam toen in een smal straatje van het kleine stadje.

— Nou moest je links, naar de bakker. —

Jantje liep vlug door. Er kwamen een paar straatjongetjes, die aan z'n bezem begonnen te trekken, maar Jantje rukte hem los, en liep verder.

Een meisje vroeg, waar hij wezen moest, en Jantje zei: „naar de bakker”, en het meisje bracht hem toen eerst naar een verkeerde bakker, maar de volgende was de goede.

Jantje stapte naar binnen.

Ja, daar was de bakkersvrouw.

„Mefrouw”, zei Jantje haastig, „as 'k héél lang feeg, wat gebeurt er dan?”

„Wat is 't er, Jantje?”, vroeg de bakkersvrouw, die hem kende.

„'k Heb een besem gekregen”, zei Jantje ter verduidelijking, en toonde z'n cadeau.

„Mefrouw, sitten er wilde beeste, of . . . of fuur? En een kaatsebal ,is dat — dat echt waar, of heef — heef se gejokt?”

Jantje hakkelde over z'n zinnetjes, en keek met een vuurrood gezichtje gespannen naar de lange juffrouw.

„Jantje, waar is Mina?”, vroeg de bakkersvrouw.

„Weet u het niet?” vroeg Jantje plotsling, en z'n blauwe oogen zagen haar strak aan.

„Nee kind, 'k weet niet waar je 't over heb, maar hoe kom je hier?” vroeg de juffrouw.

Jantje keek haar met diepe teleurstelling en verbazing aan, draaide zich om en ging de winkel uit.

Maar de juffrouw kwam hem vlug achterna, pakte hem bij een handje en zei dat ze hem naar huis zou brengen.

„Hoe kom je toch hier alleen”, vroeg de bakkersvrouw telkens, maar Jantje gaf geen antwoord, en keek haar alleen maar met verwijtende en teleurgestelde blauwe oogen aan.

Ze kwamen weer thuis, en Mina was verschrikkelijk boos, en Marie hilde, omdat Jantje zoek was, en de bakkersvrouw stond in de keuken, ja, 't was erg raar, mefrouw fan de bakker in hún keuken, en Marie die zoo hilde.

Jantje moest voor straf naar bed, om na te denken, dat hij zoo stout was geweest.

En Jantje dacht na.

— 't Was soo raar thuis, en nou had hij een besem — en sou er nou toch heusch fuur en wilde beeste sijn?

— O, en de bakkers mefrouw wist het geen eens! —

Nou was er niemand, om het te frage, o, was pappie er maar, en mammie, dan kon ie 't frage, nou wist ie 't nog niet — hij sou 't nou soo graag wete — waren se nou maar thuis — ze waren al soo lang weg — dan zou ie 't frage. —

Met een paar korte snikjes viel Jantje eindelijk in slaap.

CHIOGGIA.

Bultje.

Midden in 't kleine stadje lag het pleintje met het kerkje, en langs het pleintje liep de hoofdstraat.

Al vroeg 's morgens begon er het geroes van jachtende menschen, ratelende groentekarren, hotsende sleeperswagens en bellende fietsen.

En tusschen al die bedrijvigheid kwamen op gezette tijden de schoolkinderen voorbij.

Even acht uur 's morgens, kwam al een enkele heel vroege het pleintje langs, langzamerhand meer, dan heele clubjes tegelijk, en als de wijzer van de torenklok onheilspellend dicht half negen was genaderd, holden eindelijk de laatkomers hijgend voorbij.

Heel gewoon ging dan weer het dagelijksch straatverkeer verder, tot plots, als het kerkje nog niet klaar was met z'n twaalf galmende slagen, de heele stroom kinderen lachend en pratend voorbij trok, om na een uur weer druppelsgewijs terug te keeren.

En eindelijk om vier uur 's middags kwam weer de groote tasschendragende schaar, druk snaterend en vertellend, het pleintje met het kerkje voorbij, verspreidde zich en ging naar huis.

Elken dag ging ieder z'n zelfden schoolgang, dezelfde straten door, dezelfde huizen voorbij, en dadelijk merkten ze of er iets veranderd was, of er een winkel werd verbouwd, of er nieuwe aanplakbiljetten waren, of andere bloemen in het plantsoentje.

En op zekeren dag zagen ze allen al uit de verte, dat er op 't pleintje onder den kastanjeboom een kraampje stond, dat er nooit geweest was; naderbij komende bleek het een ijskarretje te zijn, en in het wagentje zat een meisje met een bultje en een geel teringgezichtje.

De kinderen namen alles eens goed op, sommigen kochten een ijswafel, toen ging ieder weer verder.

Den volgenden dag, bij het hollen naar school, met het haastig uitwijken voor jachtende menschen en fietsen, was weer de eenigste die geen haast had het kleine bultje in het ijskarretje, dat met een stil bleek gezichtje alle drukte voorbij zag trekken.

En voortaan stond er elken dag het ijskarretje, en het bultje ging bij den schoolweg hooren, net als 't pleintje en de kerk.

Toen het koud werd en guur, verdween het wagentje, op een morgen was 't er niet meer, en den heelen winter lag het pleintje weer eenzaam, als vroeger.

Maar op de eerste zachte voorjaarsdag, toen de boomen al wat uitliepen, zagen de kinderen weer het ijskarretje op z'n oude plaats staan.

En er in zat weer het bultje, klein en krom, precies zoo als ze er het vorige jaar had gezeten.

De lente kwam stralend en juichend, de jeugd was luidruchtiger dan ooit, en het bultje in haar wagentje zag den heelen dag ravottende kinderen, die voetbalden met een prop papier, touwtje sprongen of krijgertje speelden.

En nu kwam er al een paar dagen 's middags een klein winkelmeisje het pleintje opgefietst, die gauw haar

groote doos op den grond zette, en een wachtende vriendin leerde fietsen.

De schoolkinderen, die er langs kwamen, bleven altijd even staan, zagen hoe er vorderingen werden gemaakt, en hoe op zekeren dag het vriendinnetje met een vreugde-stralend gezicht eenige meters slingerend alleen fietste.

Maar plotseling wendden zich alle hoofden een zelfden kant uit, naar 't ijswagentje, en ze zagen, fel nieuwsgierig, naar bultje, die uit het karretje stapte en naderbij kwam.

En alle helderonderzoekende kinderoogen keken verwonderd naar 't in elkaar gedrongen figuurtje, naar de hooge rug, en de magere beentjes.

Bultje ging naar de fiets, en vroeg, met een bleek gespannen gezichtje: „Leer mij ook fietsen.”

En 't winkelmeisje, even besluiteloos, hielp haar op de fiets, en reed met haar over 't pleintje.

In een wijden kring er om heen stonden de kinderen, en keken nieuwsgierig toe, hoe het dwergje, dat in het ijskarretje hoorde, op een fiets zat.

Maar plotseling zwenkte de fiets, het winkelmeisje kon hem niet meer houden, en bultje viel op den grond. De kinderen keken verschikt, en sommigen lachten, want het was zoo gek, iemand die op z'n bult viel.

't Kleine ijsverkoopstertje krabbelde onhandig over-eind, ging haastig en schuw-verlegen den kring door, en zat even later, nerveus hijgend, weer op haar oude plaats, als een ziek vogeltje in z'n veilige kooi.

Dit was de eenigste keer dat de kinderen het bultje buiten haar wagentje hadden gezien.

De lente ging voorbij, de zomer kwam, en het ijs-verkoopstertje zag de schoolkinderen voorbij komen met tennisrackets, of met zwemgoed achter op de fiets gebonden, en ze zag hoe hun wangen elke week wat bruiner en rooder werden.

De vakantie kwam, de jeugd trok het stadje uit, naar het strand en de bosschen.

Elke dag was een nieuw feest, ze fietsten en wandelden uren lang, en lieten zich heelemaal doorstoven en doortrekken van de zon en de buitenlucht.

Maar de vakantie ging voorbij, en de kinderen keerden naar huis. Ze kwamen door 't stadje, de zon en zee-lucht nog in hun stralende oogen en verbrande gezichten en er was zooveel jolige blijheid in hun drukke gebaren, dat de menschen ze lachend aankeken, en bultje, het kleine bultje, zich heelemaal uit haar wagentje boog om ze nog na te zien, toen ze al lang voorbij de kerk verdwenen waren.

De weken vlogen voorbij.

De kleine schoolmeisjes, die vroeger met zwaaiende vlechten en hun hoed achter op 't hoofd naar school renden, kwamen nu met kleine pasjes voorbij getript, met groote strikken om het haar, en onder hun hoed of muts kwam argeloos-coquet een zorgvuldig geschikt haarlokje kijken.

En bultje werd ook ijdel, en op een mooie dag zagen de kinderen verwonderd naar 't ijskarretje, waar 't verkoopstertje zat met een zielig rijtje uitgeplozen krulle-

tjes op haar voorhoofd, en 't haar bij elkaar gebonden met een vuurroode strik, die als een hoonlach op het kromme, hooge rugje hing. —

Na elken winter kwam weer een voorjaar, en telkens zag bultje, hoe de kinderen gegroeid waren, en hoe de kleintjes, die eerst zoo groot waren als zij, haar nu ver boven het hoofd staken.

En de kinderen groeiden, kwamen in hoogere klassen, gingen van school af.

De tijd ging verder, de schoolkinderen van vroeger waren groote menschen geworden, die zelf weer kinderen hadden. Soms zochten ze nog eens hun oude geboorteplaats op, en liepen met hun gezin denzelfden ouden schoolweg, dien ze als kind zoo vaak gegaan waren.

Ze toonden hun kroost het oude kerkje, waarnaar ze altijd keken, of 't al schooltijd was, en het pleintje waar ze krijgertje speelden, en het ijskarertje, met het ongelukkige vrouwtje, dat er al zat toen zij nog klein waren.

En ze kochten voor hun kinderen een ijswafel, en een klein krom menschje met een vroeg oud, stil vermoeid gezichtje, zag hen even zoekend-opmerkzaam aan.

Eindelijk kwam er een dag, waarop de voorbijgangers, even verwonderd, een andere verkoopster in 't wagentje zagen zitten, een groote, dikke vrouw, met een rood gezicht en fel blond haar.

En voortaan zat die er elke dag, en de kinderen liepen weer op gezette tijden langs het pleintje, de karren en wagens hotsten er weer voorbij, de fietsers belden en glipten weer handig door de drukte, en alles ging precies zooals het altijd gegaan was.

Alleen de kerktoren, die zoovele jaren samen met het bultje bij het pleintje de wacht had gehouden, de kerktoren, die de eenigste was die haar al die lange jaren met vriendschap had gade geslagen, die de eenigste was die de stille, groote wanhoop had gezien waarmee ze voor zich uit kon staren, en die nu de eenigste was op heel de wereld, die haar miste, alleen 't kerktorentje scheen zijn dagelijksche wijsjes iets minder vroolijk in de blauwe, glanzende lucht te zingen. — —

CHIOGGIA.

Waarom? — Dáárom!

Voor ik beginnen ga, wil ik U aanzeggen, dat ik ben in hoogen ernst: —

Op 'n dag vroeg ik mij zelve: „Ach — wáár-òm ??!!”

En waarlijk deze vraag kwam uit 'n geprangde borst. Een borst, die nog slechts op halve kracht stoomde, omdat $\frac{1}{2} m v^2$ nu eenmaal 'n functie van de temperatuur is en 'n gruwelijke Dadaïst mij in ruil voor mijn degelijk, goed functioneerende hart, 1 d.M.³ ijs van — 11° Celcius gegeven heeft.

O, die nachten!, waarin ik mij wentelde van mijn linkerzijde op mijn buik, van mijn buik op mijn rechterzijde, van mijn rechterzijde op mijn rug, tot ik mij ten slotte met 'n maximale omwentelingssnelheid in slaap wentelde, om den volgenden morgen ontijdig wakker te worden.

O, die dagen, waarin 'n kopje thee mij naar 'n oplossing van giftig KCN smaakte; mijn sigaret mij mijn vingers brandde, omdat ik dacht aan verboden dingen, aan wat had kunnen zijn, aan wat is, aan genoeg!!

Hoe kropen de uren, waarin ik de smaak van mijn zoutelooze meligheid trachtte te verbeteren met 't zilte nat van heete tranen!

Met welk een traagheid telden de minuten zich tot uren!

De seconden las ik af tot in duizendsten met 'n loupe

— o, die vloekwaardige loupe, die de smart vergroot en de vreugde in 't brandpunt heeft.

Soit! —

Stelt U nu mijn verbazing voor, mijn steigende verontwaardiging, die tenslotte bij 't kritische punt geleidelijk overging in onmachtige woede, toen ik laconiek ten antwoord gaf: „Dáárom”.

Ik beefde! Desalniettemin behield ik zooveel tegenwoordigheid van geest, dat ik ad rem kon zijn.

Ik keek mij zelve aan in de spiegel en sprak met goedgespeelde verbazing over de nietigheid van „'t voorwerp”, dat mij 'n dergelijk antwoord had durven geven: „Zeg Persoon! U is bepaald abnormaal; excentrisch! Dáárom? — is geen reden, en als U 't onverhoopt geluk mocht te beurt vallen, van den trap te vallen, hoop ik van harte, dat 't U bevallen zal zoo vlug beneden te zijn aangekomen!” (U ziet, ik bleef volkomen correct!)

Daarna verwijderde ik mij eenige schreden om buiten 't gezichtsveld te komen en viel toen gebroken op mijn divan nêer!

Lang zat ik daar; lang duurde 't, vóór ik voelde, dat ik zat, dat ik voelde, dat ik hongerig was.

Welnu — ik bewoog mij en ik at, in overweging nemende, dat de stofwisseling niet onderbroken diende te worden, opdat mijn hersenvezelen in staat zouden blijven 't probleem, mogelijk, op te lossen.

„Wat kon ik bedoeld hebben met „Dáárom!” — en ik met: „Als je van den trap afvalt, ben je gauw beneden!”?

Eh bien! Ik filosofeerde, critiseerde, theoretiseerde,

generaliseerde en ten slotte mocht ik mijn pogingen met 'n gunstig resultaat bekroond zien: ik ontdekte de essentiele bedoeling van de wijze woorden, zoo onachtzaam door mij gebruikt, ik ontdekte de groote opvoedende waarde van mijn antwoord „Dáárom”. —

Ik wil nu probeeren U zoo populair mogelijk mijn bevindingen te verklaren.

Wanneer ik U onder college heel omzichtig de vraag stellen zou: „Waarom kost 'n haring tegenwoordig zoo buitensporig veel?” — zult gij 't wel met mij eens zijn, dat er onder die omstandigheden slechts één categorie antwoorden mogelijk is en wel één uit de hoofdgroep: „O zeker! Er groeit gras op je hoofd! 't Wuift!!”

In 'n dergelijk verband nu staat 't Waarom — tot 't Daarom.

Dit alles lijkt U oogenschijnlijk verbijsterend veel op onzin, nietwaar?

Er is echter 'n truc, waardoor men toch tot 'n bevredigende uitkomst geraken kan.

Deze truc is als volgt:

Men zegt: „Never Mind! De wegen eens haringverkoopers zijn ondoorgrondelijk! En als er gras op mijn hoofd groeit, zal ik geen last van kaalhoofdigheid hebben! Gras plenty!”

Dit toegepast op mijn geval, bracht me tot 't volgende:

Never Mind! Met Waarom kom ik niet verder. Val ik van de trappen, dan is 't zaak zoo quantitatief mogelijk mijn gebeente bij elkaar te zoeken, op te staan en weg te wandelen. Ik kan mij er dan over verheugen, dat

ik mijn record verbeterd heb in 't snel wandelen met hindernissen!

Meisjesstudenten! Ik hoop, dat U zich overtuigen wilt in eventueel voorkomende gevallen, van de doelmatigheid van mijn voorschrift en eindig mijn voordracht met U mijzelf als voorbeeld te stellen:

Hier sta ik voor U, reckless — Aladin zij dank! — omdat ik mijn gebeente opnam en verder wandelde, onder 't motto Never Mind!

Ik heb gezegd.

„'T SPOOK".

De Nar en de Spiegel.

De Nar.

Men speelt comédie — 't is 'n gegons en gebons, of tallooze troubadours vreemde sproken spreken, of tallooze heidenen den oorlogsdans dansen.

— „Stilte nu! — Zie den Mensch — hoor zijn taal.”

De Stilte is op vilten zoolen de Wereld binnengekomen en staat roerloos en zwijgend — en staat eenzaam en hoog rustig. Men is van haar teruggeweken en haar stralende rust alleen houdt 't gegons en gebons in bedwang.

Drie gedaanten komen tot haar, onbevreesd, rust in de oogen, Smart in de ziel.

En zoo, hoorend alleen de stem van eigen ziel, ziende de Smart, die is in alle Drie, klinken hun woorden in rustigen rust, immers de Stilte zelf spreekt mee.

De Goede, met het hart, waarin de liefde is tot God, wiens wil is sterker dan den Dood, wiens hand is krachtig en eeltig, omdat hij den Arbeid zoekt, wiens verstand hem 't wachtwoord heeft geleerd: Geduld, — de Goede spreekt 't eerst.

Homo Sum! — Gij Broeder, die woorden gesproken heeft, waardoor de Stilte bij ons is binnengetreden, Uw naam draagt Gij in Uw Wezen.

Waarom is 't aldus: de Vreemde?

Wat is Uw Smart, die de mijne kent?

Ik ben de Kracht. — Mijn kleed is Zelfbeheersching. Mijn geloof — 't goede in den Mensch, geboren uit 't Algoede.

Mijn levenstaak — liefde te zaaien, om zelfbeheersching en levensmoed te oogsten.

De heldere klank van de stem, die gesproken heeft, draalt in de stilte.

Toonloos spreekt na langen tijd de Vreemde: — Homo Sum! — Mijn kleed is zelfkennis; mijn geloof is gevangen in twijfel; mijn levenstaak is te leven tot 't einde toe.

Mijn verstand is niet tot zwijgen te brengen; mijn hart houdt niet op te spreken; mijn wil is niet te dooden; mijn plichten zijn mij niet duidelijk, omdat ik niet weet waartoe, waarom, waarheen. — Mijn leven is 'n vraagteeken. Mij blijft alleen de Hoop.

Eén is er, die nog niet gesproken heeft. Ernstig heeft hij toegeluisterd en nu — staande in gouden zonneschijn, klinkt zijn stem, meeslepend, bruisend:

— Homo Sum! — Ik ben de Herinnering; mijn geloof is de liefde; mijn levenstaak is één lief te hebben boven al, om daarin te weerspiegelen 't Algoede; mijn wezen is 'n Geschenk, dat gedragen wordt in jonge harten, opdat zij — peinzend — wéér zien, de goede gezichten van hen, die elkander zoo zeer liefhadden, van hen, wier zorg en steun nooit faalden, van hen, die zij willen eeren in hun leven.

— Bäh!

Knarsend en roestig scheurt 'n stem door de rust. De vlugge voeten van de Stilte zijn gereed haar heen te

dragen naar de Eenzaamheid nóg toeft zij — óók de Drie.

Weer snerpt de stem.

Dáár, vóór de saâmgedrongen bent, zit, met gekruiste beenen, 'n Nar. Verwongen is zijn gelaat; onrust is er in de oogen; smart, 3-voudige smart in de ziel.

Gij Wijzen, of Dwazen houdt op met Uw alleen-spraken. Ik kèn U dan nu! Ik apprécieer dat ten zeerste.

Ik veronderstel, dat U mij wel reeds kent?: De Mensch!

Ik sta verbaasd over de verzameling kracht, moed, gelatenheid, hoop en liefde, die ik hier voor mij zie in U! Alleen — 't duizelt me! Eerlijk gezegd, gaat 't mij te hoog. Ge hebt alle Drie — heel geleerd trouwens! — „Homo Sum” gezegd. 't Komt mij voor, dat dat beter in mijn mond past!

Weet Gij Drieën wat egoïsme is, gewoonten, valsche schaamte, eerezucht, hartstocht, hoogmoed, geldzucht?!!

Hàhà! Homo Sum!!

Maar stil, ook de Nar weet wat politesse beteekent. Ik zal niet meer lachen. — Ik lach trouwens maar om me zelf. — Maar 't zou Uw statigen, trouwhartigen ernst kunnen kwetsen. Ik verzoek U nu ook, mij mijn interruptie te willen vergeven? — — — — —
— — — — — Zwijgt U? — Mooi — zwijgen is toestemmen. — Dat spreekt bovendien vanzelf — en ik ben er U niet dankbaar voor. Ik ben er aan gewend, dat mij alles vergeven wordt vroeger of later.

Als ik 'n moord bega — dan noemt men mij abnormaal of ontoerekenbaar.

— — Waarom schrikt gij niet? — —

Als ik steel — lijd ik aan cleptomanie.

Leef ik er lustig op los — dan heet 't, dat ik tracht „natuurmensch” te zijn.

Ik ben zenuwziek — maar men prijst mij om mijn realistische uitrafelende levensbeschouwing.

En als ik 'n buitengewone bokkensprong maak, dan heet 't: „ach hij is altijd zoo geweest en zal wel altijd zoo blijven.”

— — Zwijgt Gij nog altijd? — —

Kom, mijn eigen stem verveelt mij in die gruwelijke stilte. Ik zal U Drieën 'n raadsel opgeven. Lost Gij 't op, dan moogt Gij blijven en mij in oogenblikken van rust kwellen, of zooals Gij 't ongetwijfeld noemen zult, trachten mij op te heffen uit den modderpoel.

Opgelet: Waarom is mijn smart zooveel groter dan de Uwe? —

De Drie staan in roerloos zwijgen. De Stilte zelf spreekt voor hen:

— Omdat Gij de Eenheid zijt van de Drie; omdat hun smart de Uwe is. —

'n Lach — 'n snik.

— En welke is dan die Smart?

En nu spreken de Drie:

Als ik U aanzie, arme Dwaas, dan sluipt moedeloosheid mijn hart binnen. —

Als ik U aanzie, dan doodt Uw sarcasme mijn laatste hoop en vraag ik mij alleen nog af, waartoe zelfkennis, als dit slechts leidt tot walging. —

Als ik U aanzie, verlaat mij mijn zelfvertrouwen.

Kunt Gij liefhebben en vertrouwen? En wanneer iemand U liefheeft, kunt Gij daarin gelukkig zijn en daarop steunen? Zult Gij trouw zijn in gedachten en daden? En Uw kinderen, zullen zij mijn geschenk kunnen dragen in hun harten? —

Geen lach — geen snik. —

't Hoofd gebogen op den ingedeukten borst is de Nar zwijgend als de Stilte zelf.

Eindelijk met 'n moe gebaar heft hij den stok met de bellen — en als 'n waterstroom opgestuwd door 'n dam, eindelijk doorbrekend, zoo bruist het gegons en gebons weer aan in de rust.

De Stilte is heengevlucht.

De Drie zoeken langzaam hun weg door de gonzende menschenzwerm.

De Nar kijkt hen na, peinzend. Nòg voelt hij de warmen handdruk; nòg hoort hij hun rustigen stem: „Ik zal U nooit verlaten”; nòg proeft hij de bitterheid van eigen smeekbede: „Geef mij Uw smart — mij alleen, op dat Gij zuiver staat tegenover Uzelf, Gij Drieën — op dat ik vertrouwen kan in U, die sterker zijt dan ik”; nòg ziet hij de blijde glans in hun oogen, als zij hem eindelijk verlaten — zónder antwoord op die bede, maar — tusschen zijn spitse vingers houdt hij den gouden rand van een kleine ronde Spiegel geklemd.

Als de Drie verdwenen zijn, schrikt hij op en verbergt de Spiegel haastig tusschen zijn kleet.

Dan lacht hij even, kort en droog:

„Homo Sum!”

De Spiegel.

't Is 'n héél wonderlijk ding, die Spiegel.

Dat glinstert en vonkt, en spiegelt er alle zonneschijn, die neersprenkelt van 't Gouden Gelaat van de zon uit wolkenlooze hemel, die steelsgewijze neerschiet van achter 'n zwarte, zware wolk, om nog eventjes, heel eventjes maar het madeliefje te kussen, dat zich verschuilt tusschen 't lange groene gras.

Maar dat kleine stralende ding vangt niet de zonnestralen alleen — neen — 't vangt ook Uw gelaat, als Gij niet oppast, om 't onder te dompelen, in zijn zonnebad en 't is dan of alle weedom ervan is weggevaagd. Weg is 't masker, dat Gij zoo moeizaam draagt! En U kijken oogen aan, zoo vast, zoo fier, oogen, die U niet meer los laten. Niet, vóór Gij Uzelf onomwonden gezegd hebt, wat Gij van Uzelf denkt; niet, vóór Gij 't eindelijk noodig vindt Uzelf niet geheel en al te vernietigen met Uw streng oordeel en Gij Uzelve gezegd hebt:

„Zie, dat was de weg — dit is de weg.

Zie niet naar anderen; zie niet achter U, noch naast U — maar voor U.

Ik stel vertrouwen in U.”

De Nar! — Wat was hij meer, dan 'n rampzalig wezen, die anderen neerslaat om eigen doel te bereiken; die zich zelve veracht, en eerbied eischt; die macht zoekt en zich zelve geen meester is; die de toekomst vreest en 't heden tracht te vergeten; die zich in zwakheid beklaagt, of in wanhopig verweer zich zelve uit-

lacht; die hen, die Zijn eenzaam hart liefheeft, ontvlucht opdat zijn wezen hen geen onheil brengen zal; die zijn wonden dekt met sarcasme en zijn woorden kruidt met bitterheid; die 't leven niet begrijpt en den dood zoekt als rust.

Maar nu is dat alles anders geworden. Nu heeft hij den Spiegel!

En eens heeft hij hoonlachend zich zelve gezocht in 't spiegelend vlak — en de Spiegel neemt zijn gelaat gevangen: Waar is de bochel, de kromme neus, de valsche oogen, 't sluike haar!?

't Glinstert en vonkelt, 't tintelt en tuimelt, 't spattert en spettert — al dat zonnegelach — regelrecht in de oogen van den Armen Dwaas.

Hij heeft de oogen stijf dicht geknepen en toen weer wijd, wijd open gesperd.

En ja, dat is 't einde — geen wereldwijze logica helpt meer; geen pessimisme, geen koppigheid, geen hoogmoed, noch valsche schaamte, geen sarcasme, geen „on dit's" en geen „ik deug niet" en!

De oogen in den Spiegel kijken hem aan, hij kan er zich niet meer voor verbergen; zelfs door 't Zwartste masker zien zij heen!

Nog 'n laatste zwakke poging om er zich met 'n geestigheid van af te maken — nog één zucht — daar opent zich zijn mond en langzaam vormen zich de woorden:

„Ik vertrouw in mijzelf, in de gouden zonneschijn, die ook ik in mijn hart gevangen houd; waarin ook ik 'n ander menschenkind koesteren kan." —

Ja, die Spiegel is toch wel 'n wonderlijk ding.

En de Nar lacht plotseling 'n heldere lach; hij lacht tot hem van louter plezier den bochel trilt en zijn dunne beentjes beven — hij lacht tot de gansche wijde wereld vervuld is van levenslust en levensmoed, van liefde en vertrouwen.

„'T SPOOK".

Studententotenlieder.

I.

„Die Grenadiere.“

Es zogen nach Delft zwei Studenten einmal,
 Sie studierten viel und lange,
 Doch als sie kamen ins letzte Quartal,
 Sie lieszen die Köpfe hangen.
 Da hörten sie beide die traurige Mär:
 „Das Gehalt sei verloren gegangen,
 Man brauche die Ingenieure nicht mehr,
 Keine Stelle sei zu erlangen.“
 Da klagten die beiden laut ihre Not
 Wohl ob der kläglichen Nachricht,
 Der eine sprach: „Mir bringt es den Tod,
 Dass uns're T.H. solch 'nen Krach kriegt.“
 Der andere sprach: „Das Lied ist aus,
 Auch ich möcht' mit dir sterben,
 Nur hab' ich Wein und Bier zu Haus',
 Die ohne mich verderben.“
 „Was schert mich Wein, was schert mich Bier,
 Ich trage weit besseres Verlangen
 So viele Jahre schon weilten wir hier,
 Durch schöne Versprechung gefangen!
 Gewähr' nur, Bruder, eine Bitt':
 Wenn ich jetzt sterben werde,
 So nimm meine Leiche nach Jaffa mit,

Begrab' mich in Jaffa's Erde.
 Das Ingenieursdiplom, das muszt
 Du in die Hand mir geben.
 Das „Propjes“ leg' mir auf die Brust,
 Das „Kandidats“ daneben.
 So als Symbol der Studienzeit
 Liege ich dann still im Grabe,
 Bis einmal nimmt ein Ende das Leid,
 Hör, ich froher Studentengetrabe.
 Dann kommen ich wieder nach Jaffa heran,
 Studieren mit viel Interesse.
 Und ich liege ganz in der Nähe dann,
 Allein und von allen vergessen!“

II.

„Die Lorelei.“

Ich weisz nicht was soll es bedeuten,
 Ik ben zoo droevig gestemd.
 Ein Märchen von armen Leute,
 Dat maakt mij het hart zoo beklemd.
 Die Nacht mit Regen und Sturme
 Ligt somber over 't O.D.
 Die Glocke im alten Turme
 Die sloeg zooeven juist twee.

Ein junger Student dort sitzt
 Aan gindschen waterkant,
 Sein wütendes Auge blitzet,
 En de jongen knarsetandt.

Er hatte mit Leiden und Dulden
Drie jaren op 't lab gestaan,
Und jetzt fragt man dreihundert Gulden
En wacht hem niet eens een baan.

Das Wasser unter ihm riechet
Zoo naar H_2S op het lab.
Das reizt ihm die Nase, er bieget . . .
Und stürzt in die Tiefe hinab.
Ich glaube, die Wellen verschlingen
Ten slotte den jongen student.
Jetzt kann ich nicht weiter mehr singen,
Want dit is het droevig end.

C. T. O. N. G.

Bestuurs-Oprichtings-Vergadering
op Maandag 19 November.

Het Bestuur, ten getale van drie, bijeenzijnde (de overige bestuursleden zonder kennisgeving afwezig), besluit tot het oprichten van het:

„Comité tot Ontdekking van Nieuwe Genieën.”

Van het Bestuur.

Het Bestuur zal bestaan uit zeven leden, te weten:

- J. d. B., Presidente.
- A. O., Vice-Presidente.
- A. T., 1e Secretaresse.
- A. J., 1e Penningmeesteresse.
- T. v. d. G., 2e Secretaresse.
- M. t. B., 2e Penningmeesteresse.
- A. v. d. V., Commissaresse.

Om de drukke werkzaamheden van het Bestuur eenigszins te verlichten, zal het bijgestaan worden door:

- M. S., 1^e detective.
- R. C., 2^e detective.
- B. D., 3^e detective.

De Presidente opent en sluit de vergadering.

De Vice-Presidente leidt vergaderingen en het Bestuur in goede banen.

De 1^e Secretaresse schrijft.

De 2^e Secretaresse schrijft ook.

De Penningmeesteresse int geen contributiën en betaalt alle schulden.

De 2^e Penningmeesteresse int de donatiën.

De Commissaressen schenkt thee op Bestuursvergaderingen.

Van de kleuren.

De 1^e detective rent.

De 2^e detective rent mee.

De 3^e detective rent nooit.

De leden moeten meewerken.

De kleuren zijn groen, wit, geel, zwart.

De sombere toon van de jaarverslagen deed ons het gemis van genieën op de Club sterk gevoelen. Met grooten ijver werd het genie-ontdekkingswerk ter hand genomen en deze pas in een begin-stadium verkeerende vereeniging zag reeds kans een genie te ontdekken.

Van de genieën.

Om tot genie benoemd te kunnen worden, moet men aan de volgende voorwaarden voldoen:

1^e. Werkeloos-zwervend tusschen Rotterdam en Den Haag.

2^e. Leeftijd 17—30 jaar.

* Manlijke genieën kunnen uit den aard der zaak niet goed zijn en worden dus niet toegelaten.

Familieleden van een genie worden eervol in de ledenlijst vermeld, zooals:

A. v. R. 1^e genie.

G. v. R., zus v. h. 1^e genie.

Leden der D.V.S.V.

Werkt nu allen met ons mee.

Zoekt nu ijvrig naar genieën,

Ren de stijfheid uit je knieën!

En heb je er een gevonden,

Draal dan niet te lang, mijn kind.

Breng haar naar de Club gezwind,

Anders gaat de Club ten gronde.

Professorale Stijlbloempjes.

Prof. B.: Dat moet u natuurlijk duidelijk zijn, omdat het zulke verregaande nonsens is.

Prof. V.: Niemand zal ooit een loslopende δ tegenkomen.

Prof. W. (zich omdraaiend): Ja, heeren, nu zal ik u nog een ezelsrug laten zien.

Prof. V.: Men maakt een opening van 50 c.M. Daar kan iedereen door.

Prof. A.: Ze berusten op hetzelfde beginsel, maar in principe zijn ze anders.

Prof. B.: Die lange sladooten van moleculen gaan niet zoo makkelijk in dampvorm over.

Prof. J. v. R.: De aarde is een vloeibare metalen bol met een laagje zand erom.

Prof. H.: De lucht wordt door den prof geperst.

Part I: The first part of the book is devoted to a general introduction to the subject of the history of the world. It discusses the various theories of the origin of life and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part II: The second part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world, from the earliest times to the present. It covers the various civilizations that have flourished on the earth, and the events that have shaped the course of human history.

Part III: The third part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part IV: The fourth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part V: The fifth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part VI: The sixth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part VII: The seventh part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part VIII: The eighth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part IX: The ninth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Part X: The tenth part of the book is devoted to a discussion of the various theories of the origin of life, and the development of the earth. It discusses the various theories of the origin of life, and the development of the earth, and the progress of civilization from its earliest beginnings to the present time.

Beginvarium.

Nun auf, Ihr Teufel, fahret auseinander und beginnt
Euer Werk.

Paul Braun.

Beginvarium.

Hier wird ein überquellender Reichtum von dichter-
isch Geschautem in selten edlem Stile maszlos ver-
schüttet.

Op zingen Clublied.

Een muzikale opvoeding van jaren zal nog wel noo-
dig zijn, om hierin verandering te brengen.

Westersche muziek.

Op oud-weeshuis.

Ach, aus diesem Hauses Gangen
Die der Kalte Nebel drückt
Könnt ich doch den Ausgang finden,
Ach, wie fühlt' ich mich beglückt!

Vrij naar Schiller.

Op botertonnetjes.

Breng maar 's lucht in zoo'n stank.

Joh. de Meester.

Op prof. D.

Zijn korte en welgedane figuur was gemaakt om de
helling van het leven zacht en zonder schokken af te
rollen.

George Ohnet.

Op Filmvoorstellingen van L.U.S.

Wees nu dapper, want mijn verhaal
Wordt recht somber en griezelig.

Kl. Johannes.

Op mondeling.

Sie beginnt zu lügen, gleitet immer tiefer in ihre Lügen
hinein, und verstrickt sich gänzlich darin.

Zweig.

Op van F . . ft.

Uw taaltje vloeie steeds zoo zoet,
Eenvoudig, oprecht en bevallig!

de Genestet.

Op B.-teekeningen.

Elk deur- en venstergat was een helle schilderij.

Pallieter.

Op zekere categorie.

Zij was een van diegenen, die de eene helft van den
dag besteedden om zich voor de andere helft mooi
te maken.

Gids.

Op zekere faculteit.

Wat zweeft er voor een lucht, waarbij dat schepsel
leeft.

Vondel's Lucifer.

Anne's tentamen.

Uw toornigheden gaan over mij.
Uw verschrikkingen doen mij vergaan.

Jaapje.

Op taaie inaugurale rede.

Dasz du nicht enden kannst, das macht dich grosz.
Zweig.

Op R. C.

Elle ne veut pas d'un examen mediocre, elle veut être
brillant.

Tolstoï.

Op Gymnastieknummer novieten.

Het was een heerlijk en spannend spel van waagzieke
behendigheid.

Couperus.

Op v. d. H.

Een man van onzekeren leeftijd, zeer beleefd van
manieren, zeer kiesch van woorden. . . .

Couperus.

Op karrenrijder.

Liefde is toeval en een mensch kan honderdmaal lief-
hebben in zijn leven. . . .

Couperus.

Op de thee.

Kaum kann man das heitere und wilde Durcheinander
der wimmelnden Menschen überschauen.

Zweig.

J. d. B. en 't lab.

Ik moet er heusch nog eens heen, maar vandaag niet.

Couperus.

Op modieus gekleed meisjesstudent.

Alt leeghe groeit in ijdelheit,
Wat ijdel is, is ledich.
Die conde, deughet ende beleit,
Sijn nederich ende sedich.

Dautzenberg.

Uitreiking Almanak D.S.C. I.

Sie nahen, sie kommen, die Himmlichen alle,
Mit Göttern erfüllt sich die irdische Halle.

Schiller.

Uitreiking Almanak D.S.C. II.

Vale schaduwen hoopten zich in de hoeken, tusschen
de meubels op.

Couperus.

Op Bestuurs-overdracht van Sub-Vereenigingen.

Maar laat ons nu even ernstig zijn.

Kleine Johannes.

Op Idem.

Is het geen mooie vergadering geweest?

Ernst Zahn.

Achter de coulissen van L.U.S.

..... Brak bij vlagen een bulderend lachen los.
Scharten—Antink.

Op Wies.

Zoo, ben jij daar al? Is het al zóó laat!

De Meester.

Op einde Bestuursjaar.

Toen nog 'n portretje maken,
Bij de druk maar op de knop.
Daarna nog een lekker rondje.
En toen was 't Kassie op.

Speenhof.

Op Spel Teirlinck.

Veel mannen of hun goede wil grooter was dan hun
zielsbehoefte, kwamen tot 't kerkplein.

Scharten—Antink.

Op Lus-uitvoering.

De tranen lekten van hun kaken, huiveringen ritsel-
den over hun lijf.

Timmermans.

Op kleine inzendingen.

Bescheidenheit ist eine Zier,
Doch weiter kommt man ohne ihr.

Op overpikken van teekeningen.

Eén blik daarop kan U meer wijsheid leeren, dan gij
tot hiertoe uit al Uw boeken geleerd hebt.

Op Federatieplannen.

Mij dunkt, ze hebben nog al wat met U gesold
Kapitein Pulver.

Op college 9-uur.

De wetenschap steekt in geen bed met pluymen
Wie leeren wil moet vroegh de veêren ruymen.
Jacob Westerbaen.

Op pas aangekomen B.

En nou denk jij, dat je hier in een Koninkrijk van
artisten en genieën bent verzeild geraakt.
Jacob Westerbaen.

Op bouwkunde Prof.

Je bent toch vreeselijk achterlijk in sommige dingen,
ouwe jongen.

Feuilleton Vaderland.

Op Film-uitvoering L.U.S.

't Was recht prettig. Het tooneel werd meer en meer gestoffeerd.

H. de Veer.

Op v. d. H.

Hij boog zichzelf de deur uit.

Savage.

Op Jaffa.

Dat ongekend kleinood, verscholen in moerassen.

Helmers.

Op Varia-inzendingen.

Moeilijk is het hier te kiezen,
Uit den overvloed van stof!!!

Winkler Prins en ten Kate.

Eindvarium.

So much for idle talking how
It steals the time! To business now.

Browning.

EXAMEN-UITSLAGEN

1923

Examen-Uitslagen 1923.

Propaedeutisch examen na de zomervacantie 1922.

Voor Bouwkundig Ingenieur:

Mej. G. G. M. Asselbergs.
Mej. A. C. Luchsinger.

Voor Electrotechnisch Ingenieur:

Mej. C. A. A. F. Goemans.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. W. M. C. ten Bruggencate.
Mej. H. J. Ravenswaay.
Mej. G. van Rhee.
Mej. A. C. Sloep.
Mej. D. S. C. van der Woude.

Propaedeutisch examen vóór de zomervacantie 1923.

Voor Civiel-Ingenieur:

Mej. W. van Santen.

Voor Bouwkundig Ingenieur:

Mej. E. A. Beelaerts van Blokland.
Mej. G. T. Klippus.

Voor Electrotechnisch Ingenieur:

Mej. P. C. Rappard.
Mej. A. S. van Reijn.
Mej. M. H. Timmerman.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. A. Oelmeijer.
Mej. C. A. van de Weg.

Candidaats-examen Januari 1923.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. M. E. Arends.
 Mej. H. C. van Brugge.
 Mej. C. L. Doppler.
 Mej. A. H. Dumont.
 Mej. K. Ouweleen.
 Mej. C. Ris.
 Mej. A. J. Sandbergen.
 Mej. G. P. S. Schouten.
 Mej. W. A. Thomee.
 Mej. E. L. Triebart.
 Mej. G. M. C. Vrolijk.
 Mej. J. H. van Walcheren.

Candidaats-examen vóór de zomervacantie 1923.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. L. W. E. Böeseken.
 Mej. J. C. Bruijn.
 Mej. H. H. Dingemans.
 Mej. J. W. Julius.
 Mej. M. C. Maus.
 Mej. A. van der Spek.

Ingenieurs-examen Januari 1923.

Voor Bouwkundig Ingenieur:

Mej. J. C. Groenevelt.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. E. M. Gronsalves.
 Mej. A. J. Hijman.
 Mej. D. M. Kraag.

Mej. C. G. Kelder.
 Mej. E. de Koe.
 Mej. J. M. D. Martens.
 Mej. N. H. J. M. Voogd (met lof).
 Mej. J. A. Wieneke.

Ingenieurs-examen vóór de zomervacantie 1923.

Voor Bouwkundig Ingenieur:

Mej. S. S. Heyting.

Voor Scheikundig Ingenieur:

Mej. M. E. Arends.
 Mej. C. L. Doppler.
 Mej. K. Ouweleen.
 Mej. C. Ris.
 Mej. W. A. Thomee.
 Mej. W. H. van Walchren.

Promotie.

Op 16 October 1923:

Mej. H. J. DE WIJS, Scheikundig Ingenieur, na verdediging van een proefschrift, getiteld: „Samenstelling en bestendigheid van eenige metaalammoniakionen” en van Stellingen.

LEDENLIJST

LEDBETTER

Ledenlijst D.V.S.V. 1922—1923

De Vereeniging telt 5 eere-leden,
61 gewone, 2 buiten, 17 buitengewone en 31 donateurs.

EERELEDEN.	Studie- vak	ADRES.	VACANTIE- ADRES.
Ir. F. G. van Tiel- v. Neck.	C	Laan de Riemer, Weltevreden, Java.	
Ir. A. Penninck van Oudeland Scheltema.	T	Frankenslag 322, Scheveningen.	
E. Douglas- Mac. Gillavry.			
Ir. J. P. Verhey- Rombach.	T	Daan Fokkemaal. 83, Amersfoort.	
Ir. J. C. C. Postma.	T	Thomsonlaan 39, Den Haag.	
LEDEN.			
W. M. A. Asselbergs.	T ₂	2e Schuytstr. 194, Den Haag.	Molenstraat 129, Helmond.
N. Blackstone.	T ₁	Stephensonstr. 31, Den Haag.	Idem.
J. Blok.	T ₅	Achterom 17b, Delft.	Oudestraat 22, Kampen.
B. M. R. de Boer.	T ₅	Delfg.scheweg 135, Delft.	Stationsweg, Hoogeveen.
J. M. de Boer.	T ₃	v.Merlenstraat 104, Den Haag.	Gr.v.Roggenstr. 16, Nijmegen.
C. H. M. Boerée.	B ₅	de Kempenaerstr. 54, Oegstgeest.	Idem.
L. W. E. Böeseke.	T ₅	Phoenixstraat 27, Delft.	Idem.
A. R. Brandsma.	C ₃	Fabritiusstraat 27, Delft.	Oldemarkt (O.)
H. C. van Brugge.	T ₅	Hooikade 18a, Delft.	Idem.
M. ten Bruggencate.	T ₄	Zuiderstraat 21, Delft.	Av. Concordia 19, Rotterdam.
J. C. Bruyn.	T ₅	Weimarstraat 282, Den Haag.	Idem.

NAAM.	Studie- vak	ADRES.	VACANTIE- ADRES.
R. Cohen.	T ₃	v.Limburg Stirum- str. 157, Den Haag.	Idem.
L. Corbeau.	T ₂	Rochussenstr. 181a, Rotterdam.	Idem.
H. H. Dingemans.	T ₅	Jericholaan 24c, Rotterdam.	Idem.
T. van Dooren.	E ₁	K. de Stoutepl. 3b, Rotterdam.	Idem.
A. H. Dumont.	T ₅	Westeinde 134, Voorburg.	Idem.
C. W. J. von Faber.	B ₃	Old.barnev.laan 14, Den Haag.	Idem.
P. H. Furstner.	T ₃	Julianalaan 18, Delft.	Slotlaan 31, Rotterdam.
C. S. van Gemerden.	T ₂	Middell.plein 13a, Rotterdam.	Idem.
C. A. A. F. Goemans.	E ₄	Nieuwe Haven 71c, Schiedam.	Idem.
Th. P. van der Graaf.	T ₅	Jeruzalemstr. 14, Rotterdam.	Idem.
T. Hoog.	T ₁	Koornmarkt 7a, Delft.	Idem.
M. ter Horst.	T ₁	Havenstraat 130, Rotterdam.	Idem.
M. A. H. v. d. Hout.	T ₅	Jericholaan 18a, Rotterdam.	Idem.
A. P. Jöbsis.	T ₅	A. Heinsiusstr. 14, Den Haag.	Idem.
J. v. d. Kloet.	B ₅	Oude Delft 223, Delft.	Voorstraat 310, Dordrecht.
J. Kret.	T ₁	Honingerdijk 55, Rotterdam.	Idem.
A. E. J. Lombert.	B ₅	Stadhouderspl. 104, Den Haag.	Idem.
M. C. Maus.	T ₅	Simonsstraat 36, Delft.	Lusthofstraat 29, Rotterdam.
D. R. E. van der Moer.	E ₅	Heemskerkstr. 17, Delft.	Noordstraat 74, Terneuzen.
J. H. Mulder.	B ₅	L. v. Overvest 44, Delft.	Idem.

NAAM.	Studie- vak	ADRES.	VACANTIE- ADRES.
A. C. T. Noordegraaf.	C ₃	Wildevveenstr. 20a, Rotterdam.	Idem.
A. Oelmeyer.	T ₃	Regentesselaan 10, Den Haag.	Idem.
IJ. v. d. Ploeg.	E ₅	Heemskerkstr. 17, Delft.	v. Swietenlaan 11, Apeldoorn.
C. E. Poelman.	T ₅	Stadhoud.laan 92, Den Haag.	Idem.
L. M. Pomes.	B ₂	St. Liduinastraat, Schiedam.	Idem.
P. C. Rappard.	E ₄	Malakkastraat 119, Den Haag.	Idem.
H. J. Ravenswaay.	T ₄	Regentesselaan 20, Rijswijk.	Idem.
A. S. van Reijn.	E ₅	1e Schuytstraat 4, Den Haag.	Idem.
G. van Rhee.	T ₄	Heemr.singel 308b, Rotterdam.	Idem.
A. P. Ris.	T ₅	Oude Delft 223, Delft.	Singel 80, Schiedam.
M. de Ronde Bresser.	E ₁	Kranenburg.w. 27, Den Haag.	Idem.
P. W. Rooseboom.	B ₅	J. v. Oldenbarnev.- laan 36, Den Haag.	Idem.
E. E. Rosenboom.	E ₅	Haagweg 51, Rijswijk (Z.-H.)	Idem.
H. Roosenstein.	T ₂	Gr. Florisstr. 110a, Rotterdam.	Idem.
W. van Santen.	C ₄	Zuiderstraat 21, Delft.	Valkenb.laan 5, Den Haag.
G. P. S. Schouten.	T ₅	Simonsstraat 32n, Delft.	Belgischeplein 3, Den Haag.
W. Schoutens.	T ₃	Slicherstraat 31a, Den Haag.	Idem.
G. van Senus.	E ₅	Av. Concordia 98, Rotterdam.	Idem.
J. Sissingh.	C ₃	Gr. Florisstr. 114b, Rotterdam.	Idem.
A. Sloep.	T ₃	Jaagpad 151, Delft.	Or. Nassaupark 6, Leeuwarden.

NAAM.	Studie- vak	ADRES.	VACANTIE- ADRES.
N. v. d. Stadt.	E ₄	Heemskerkstr. 17, Delft.	Koog a.d. Zaan.
L. J. M. Storm.	T ₅	Columbusstr. 239, Den Haag.	Idem.
M. H. Timmerman.	E ₅	Julianastraat 42, Rijswijk.	Idem.
J. E. Treffers.	E ₂	Mecklenb.laan 16, Rotterdam.	Idem.
E. L. Triebart.	T ₅	L.v.Oostenburg 45, Voorburg.	Idem.
A. v. d. Velde.	T ₃	Jagerslaan 1a, Wassenaar.	Idem.
C. Verbeek.	T ₂	Gr. Hert.innel. 149, Den Haag.	Idem.
K. P. van Vliet.	T ₂	v. Boetzelaerl. 32a, Den Haag.	Idem.
C. A. v. d. Weg.	T ₄	R'damscheweg 68, Delft.	Hallineglaan 6, Dordrecht.
D. S. C. v. d. Woude.	T ₄	Oude Delft 72, Delft.	Idem.

Buitenleden.

NAAM.	Studie- vak	ADRES.	VACANTIE- ADRES.
Ch. 's Jacob.		Heemr.singel 206, Rotterdam.	Idem.
Th. Vermeulen.		Jac. Obrechtstr. 77, Amsterdam.	Idem.

BUITENGEWONE LEDEN.	Studie- vak	ADRES.
Ir. E. F. van de Ban.	C.I.	Kampersingel 70, Haarlem.
M. A. Bergsma.	E	Wilhelminalaan 28, Rijswijk.
Ir. A. E. M. Bosch.	T	Jul. v. Stolberggl. 72, d. Haag.
Ir. Ch. L. Doppler.	T	L. v. Meerderv. 444, d. Haag.
Ir. S. S. Heyting.	B.I.	Jaagpad 88, Delft.
Ir. C. G. Kelder.	T	Wilhelminapark 110, Breda.
Ir. T. Korvezee.	T	Simonsstraat 32m, Delft.
Ir. H. J. Kruseman.	T	Walter ten Catestraat 50, Hengelo (O.)
Dr. Ir. J. H. M. Manders.	E.I.	L. v. Meerderv. 277, d. Haag.
Ir. G. A. Neeb.	T	Heemskerkstraat 17, Delft.
N. de Raadt.	T	Maartensgat 3, Dordrecht.
Ir. C. Ris.	T	Singel 80, Schiedam.
Ir. W. A. Thomee.	T	Diergaardelaan 15, Rotterdam.
Mevr. G. Vollewens- Zeylemaker.	E.L.	Alexanderlaan 5, Rijswijk.
Ir. N. H. J. M. Voogd.	T	Dijkstraat 69a, Rotterdam.
Dr. Ir. H. J. de Wijs.	T	Hooge Rijndijk 73, Leiderdorp.
Ir. M. Zaayer.	T	Kralingsche plaslaan 91a, Rotterdam.

DONATEURS EN DONATRICES.	ADRES.
Ir. J. Bal.	Adrien Mildersstraat 64, R'dam.
Mevr. Dr. M. van der Belt.	Oude Delft 6, Delft.
Mevr. N. Bergsma.	Wilhelminalaan 28, Rijswijk.
Mevr. Bremekamp.	Rotterdamsche weg 115, Delft.
Kapt. H. R. Boerée.	Plantageparklaan 10, A'dam.
Maj. P. H. de Boer.	Soerabaja (Java).
Mej. H. Evers.	Oude Schev. weg 50, Den Haag.
Ir. J. Fürstner.	Slotlaan 31, Rotterdam.
Mevr. de Groot.	Stadhouderslaan 28, Den Haag.
Ir. G. de Groot.	Laan van Meerderv., Den Haag.
Mej. P. Hoek.	Sweelinckplein 30, Den Haag.
Mevr. van Hoorn.	Oude Delft 54, Delft.
Ir. L. Th. A. A. de	Choorstraat 3, Delft.
Lange Boom.	
Mevr. J. H. Manders-	Hoeve „De Hazelaar“, Aerdenh.
Manders.	duinweg, Aerdenhout.
Mej. H. J. Meylink.	Brab. Turfmarkt 48, Delft.
Mevr. Ter Meulen.	Oude Delft 49, Delft.
Mevr. Nelemans.	Van Speykstraat 1, Delft.
Mevr. IJ. van der Ploeg.	Van Swietenlaan 11, Apeldoorn.
Mevr. A. M. Odé.	Rotterdamscheweg 107, Delft.
Mej. A. E. van Rhee.	Heemraadsingel 308, Rotterdam
Mevr. Sellemans-de Kroes.	Westerweg 41, Alkmaar.

DONATEURS EN DONATRICES.	ADRES.
Mej. A. G. W. Sierevelt.	v. Merlenstraat 104, Den Haag.
Mevr. van der Steur.	Oude Delft 38, Delft.
Mevr. A. Verkade- Sandbergen.	Heemraadsingel 44, Rotterdam.
Mej. W. Vermeulen.	Oude Delft 223, Delft.
Prof. Dr. W. A. Versluys.	Rotterdamscheweg 123, Delft.
Ir. W. Vollewens.	Alexanderlaan 5, Rijswijk.
Mevr. Vossnack.	Rotterdamscheweg 2d, Delft.
F. J. Wäkerlin.	1e Schuytstraat 4, Den Haag.
Mevr. A. v. d. Wyck- Feldmann.	v. Merlenstraat 104, Den Haag.
Jhr. C. A. L. v.d. Wyck.	v. Merlenstraat 104, Den Haag.

Oud-leden, afgestudeerd na 1919.

Af-gest.	NAAM.	ADRES.	Ing.	BETREKKING OF ANDERSZINS.
1921	K. C. Anema.	Nassaustraat 34, Helmond.	T	Mevr. Lambert.
1923	M. E. Arends.		T	
1921	J. Beckering Vinckers.	Poortlandlaan 36, Delft.	T	Scheik. Ing. bij de Rijksvezeldienst.
1922	M. Beekman.	L. P. v. d. Spieghel- straat 5, Goes.	T	Scheikundige a. d. Keuringsdienst.
1920	A. E. M. Bosch.	St. Elisabethgasthuis Leuvenaarstr. Breda	T	Scheikundige a. d. Keuringsdienst.
1921	K. L. Bok.	Ankerpark 2, Den Helder.	T	Leerares Handels- school.
1923	Ch. L. Doppler.	Kloppersingel 73, Haarlem.	T	Sch. ing. b. de N.V. Droste's Cacao- en Chocoladefabriek.
1922	C. A. de Gelder.	Kemperlandstr. 3, 's Hertogenbosch.	T	Scheikundige a. d. Keuringsdienst.
1920	G. F. M. J. v. Gelder.	Spoorsingel 44, Delft.	T	Assistente aan de T. H.
1922	A. L. J. Graf.	Goudenregenstraat 278, Den Haag.	T	Mevr. Mirandolle.
1923	E. M. Gonsalves.	Beeklaan 267, Den Haag.	T	
1923	J. C. Groenevelt.	Copernicusplein 13, Den Haag.	B.I.	
1920	G. P. de Groot.	Gr. Hertoginnelaan 134, Den Haag.	T	Assistente aan de T. H.
1923	S. S. Heyting.	Jaagpad 88, Delft.	B.I.	
1923	A. J. Hijman.	Oude Gracht 347, Utrecht.	T	Analiste aan de Universiteitskliniek.
1921	M. J. J. Hoogerduyn.	Stadhoudersk. 114b Amsterdam.	T	Scheikundige a. d. Keuringsdienst.
1923	C. G. Kelder.	Wilhelminapark 110, Breda.	T	Scheik. aan de Kunstzijdefabriek.
1923	E. de Koe.	Frans van Mieris- str. 26, Amsterdam.	T	

Af-gest.	NAAM.	ADRES.	Ing.	BETREKKING OF ANDERSZINS.
1921	C.Ch.C.J.Koopman.	Vijverlaan, Poerwa- karta (N.O.-I.)	W.I.	Mevr. Swaan.
1922	A. E. Korvezee.	Simonsstraat 32m, Delft.	T	Assistente aan de T. H.
1920	L. Th. A. A. de Lange Boom.	Choorstraat 3, Delft.	T	Assistente aan de T. H.
1923	J. M. Martens.	Agnesstraat 8, Den Haag.	T	
1922	G. A. Neeb.	Heemskerkstraat 17, Delft.	T	Assistente aan de T. H.
1919	N. E. Nelemans.	Stationsstraat 19, Assen.	T	Tijd. assist. bij de Prov. Keuringsd.
1921	N. Ouwehand.	Almen.	T	
1923	K. Ouweleen.	Maasland.	T	Tijd. ing. bij de Noritmaatschappij.
1921	J. G. Opsomer.	Groesbeeksche weg 51, Nijmegen.	C.I.	
1919	C. E. Rouffaer.	Heelsum.	T	
1923	C. Ris.	Singel 80, Schiedam.	T	
1922	J. R. Sonneveld.	Hofsingel 64, Vlaardingen.	T	Leerares a. d. Chr. H. B. S.
1923	W. A. Thomee.	Diergaardelaan 15, Rotterdam.	T	
1920	E. G. F. W. Vaes.	Statenlaan 125, Den Haag.	E.I.	Tijd. ing. aan de Telefonie.
1920	J. A. v. d. Velde.	St. Annastraat 244, Nijmegen.	T	Leerares aan het Gymnasium.
1923	N. H. J. M. Voogd.	Dijkstraat 69a, Rotterdam.	T	Assistente aan de T. H.
1923	J. H. v. Walcheren.	Graaf Florislaan 25 Hilversum.	T	
1923	J. A. Wieneke.	Schoonderloostraat 88, Rotterdam.	T	Scheik. a. de Kon. Fabr. N.V. voorh. Paul C. Kayser.
1919	Dr. H. J. de Wijs.	Hooge Rijndijk 73, Leiderdorp.	T	Assistente aan de T. H.

Af- gest.	NAAM.	ADRES.	Ing.	BETREKKING OF ANDERSZINS.
1920	M. Zaayer.	Kralingsche Plas- laan 91a, R'dam.	T	Ing. a. de Biscuut- fabriek „Victoria”.
1920	E. C. Zeeman.	Overtoom, Amsterdam.	B.I.	Adj. arch. Gem. Werken.
1920	L. v. Zwanenberg.	v. Cittertstraat 50b, Rotterdam.	T	Mevr. v. Nouhuys.

